

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINISTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL X Nr 2456

Joi 15 Iulie 1954

8 pagini 25 bani

Să organizăm în bune condiții etapa a doua a Spartachiadei satelor

DUMINICA au luat sfârșit întrecerile din cadrul primei etape a Spartachiadei satelor. Prețulindeni unde au avut loc întrecerile celei mai populare competiții a sportivilor de la sate, ele s-au bucurat de un deplin succes. Cele mai bune mobilizări au fost înregistrate în regiunile Iași, Suceava, Stalin, Timișoara, Pitești, unde au participat, în medie, câte 8-10.000 de concurenți. Un larg ecou au găsit întrecerile din prima etapă în satele raionului Focșani. Aci, numai până la 1 Iulie participaseră în concursuri peste 1300 de țărani muncitori, dintre care 568 la atletism, 326 la gimnastică, 226 la oină și 180 la trîntă. Un frumos succes a fost înregistrat și în regiunea Constanța. Deși în această regiune numărul concurenților a fost mai redus decît în alte părți, în schimb întrecerile s-au bucurat de o largă participare a elementului feminin. Astfel, la startul întrecerilor din prima etapă au fost prezente aproape 1000 de concurenți, fapt care nu a mai fost întîlnit în nici o altă regiune. Și acest lucru este cu atât mai îmbucurător cu cît pînă nu de mult, în regiunea Constanța numărul femeilor cuprinse în activitatea sportivă era extrem de redus. Pe aceeași linie se situează și rezultatele dobîndite în regiunea Cluj și îndeosebi în satele din raionul Ludus. În acest raion au participat peste 1300 de concurenți printre care aproape 300 de fete. Dintre aceștia, peste 350 au obținut normele generale G.M.A. de gimnastică și cam tot atîția normele la alegere.

Cu toate succesele obținute în unele regiuni, în munca multor colective sportive au existat o serie de lipsuri și deficiențe. Astfel, în multe comune, întrecerile din prima etapă nici nu au fost organizate. Acest lucru este cu atât mai grav cu cît el s-a petrecut chiar în comunele din regiuni cu o veche tradiție sportivă, ca de pildă comuna Giarmata din regiunea Timișoara. Aci, din cauza neglijenței consiliului colectivului sportiv Recolta, nu au avut loc nici cel puțin întrecerile de atletism, sport care se bucură de o largă popularitate în rîndurile localnicilor. Tovarășii din conducerea colectivului sportiv din Giarmata justifică lipsa lor de preocupare în această direcție prin aceea că este vorba de o chestiune puțin importantă, întrucît, după cum spun ei, țărani muncitori din localitatea aflată în apropierea orașului Timișoara vor fi reprezentați la întrecerile din cea de a doua etapă, de actualele echipe care activează în cadrul secțiilor pe ramură de sport. Adoptarea unei asemenea poziții este incompatibilă cu sarcinile generale ale mișcării noastre de cultură fizică și sport, deoarece trîntirea unei echipe alcătuită după „ochi” la întrecerile din cea de a doua etapă a Spartachiadei satelor nu numai că este în contradicție cu regulamentul competiției, dar constituie, în același timp, și o frînă în descoperirea de noi elemente talentate.

Peste cîteva zile, Spartachiada satelor intră într-o nouă fază: întrecerile etapei a doua, pe centre de

comună. Ea impune colectivelor sportive sătești și comisiilor de organizare noi și importante sarcini, pentru că, spre deosebire de prima etapă, cînd întrecerile au avut mai mult un caracter de selecție, de astădată ele vor îmbrăca aspectul unor adevărate și pasionante întîlniri de campionat. De aceea, este nevoie ca în puținele zile care au mai rămas pînă la 18 și 25 Iulie (cele două date fixate pentru întrecerile din cea de a doua etapă), echipele selecționate să fie supuse unei atente și riguroase pregătiri. În acțiunea de pregătire și antrenare a acestor echipe vor trebui folosite toate cadrele sportive existente la sate, cum sînt profesorii de educație fizică, instructorii voluntari, elevii veniți în vacanță, muncitorii de la orașe plecați să lucreze în agricultură ș.a.

Un rol deosebit de important în buna desfășurare a celei de a doua etape a Spartachiadei satelor este rezervat conducătorilor unităților de muncă din sectorul socialist al agriculturii și organizațiilor U.T.M. De felul cum aceștia vor ști să sprijine apropiatele întreceri va depinde, în mare măsură, succesul actualului ediții a Spartachiadei satelor, competiție menită să ducă la o îmbunătățire radicală a activității sportive de la sate și la ridicarea de noi talente din rîndurile țărânimii muncitoare.

Avînd în vedere că aceste întreceri se vor desfășura pe centre de comune, unde vor asista mii și mii de oameni ai muncii din agricultură, evenimentul trebuie larg popularizat prin toate mijloacele de agitație și propagandă. În afară de agitația vizuală, care va trebui făcută într-un mod cît mai atrăgător, se recomandă ca acolo unde există stațiuni de radio-amplificare localnicii să fie informați în mod continuu de tot ce e nou în Spartachiada satelor. De asemenea, la căminele culturale sau la bibliotecile pot fi organizate scurte conferințe despre importanța pe care o prezintă acest eveniment sportiv, după care cei prezenți vor fi invitați să participe ca spectatori la toate întrecerile ce se vor desfășura.

După terminarea întrecerilor este indicat ca în fiecare G.A.C., G.A.S. sau S.M.T. din fiecare comună, să fie popularizați prin gazetele de perele sau prin orice alt mijloc de agitație, tinerii care s-au evidențiat cu acest prilej. La căminele culturale, în cadrul programelor obișnuite, pot fi organizate scurte convorbiri în care învingătorii vor povesti sătenilor cum au ajuns ei să îndrăgească sportul și cum s-au pregătit pentru Spartachiada satelor.

Măsurile tehnico-organizatorice pentru pregătirea și desfășurarea întrecerilor din cea de a doua etapă a Spartachiadei satelor trebuie realizate cu perseverență și în conformitate cu scopul și sarcinile pe care și le propune tradiționala competiție de mase. Urmînd această cale, vom aduce o contribuție prețioasă la dezvoltarea fizică multilaterală a oamenilor muncii de pe ogoare, vom face ca activitatea sportivă de la sate să crească, să înflorească și să se întărească mereu, spre cîntea și mîndria întregului popor muncitor.

Un nou și strălucit succes al sportului nostru Reprezentativa de tir a R. P. R.

a întrecut reprezentativa Franței cu scorul de 7-0 La proba de armă liberă (combinată) trăgătorii romini și francezi au obținut performanțe de valoare mondială

Întîlnirea internațională de tir dintre reprezentativele țării noastre și Franței a luat sfârșit marți cu desfășurarea probelor de armă liberă (combinată) și pistol viteză. Ea a constituit un nou prilej de afirmare a trăgătorilor noștri, care au obținut rezultate de valoare înaltă. Și aceste două probe au revenit echipei noastre care, adăugînd 2 puncte la cele 5 obținute în cadrul celorlalte probe desfășurate duminică și luni, a adus țării noastre o victorie finală concludentă cu scorul de 7-0. Această victorie este deosebit de importantă țînînd seama de faptul că ea a fost repurtată asupra valoroșilor trăgători francezi, participanți la numeroase campionate mondiale. Întîlnirea a constituit un prețios schimb de experiență și un nou prilej de întărire a legăturilor prietenești dintre sportivii celor două țări.

La proba de pistol viteză echipa noastră a repurtat o victorie categorică întrecînd fără dificultate echipa Franței cu 2283/239 siluete față de 2122/233 siluete. La proba de armă liberă (combinată) s-a angajat o luptă dîrză și după ultimele focuri, victoria a putut fi obținută de echipa noastră. La capătul acestei lupte deosebit de susținută pe care cei prezenți la poligon au urmărit-o cu mult interes cele două echipe reprezentative au obținut cîte un nou record pentru țările respective.

În afara noilor recorduri pe echipe realizate de reprezentativa noastră și de cea a Franței, rezultate care după cum am mai ară-

Maestrul sportului Petre Cișmigiu (R.P.R.) în timpul probei de armă liberă (combinată)

tat, reprezintă performanțe de valoare mondială, atît Mazoyer (Franța) cît și maestrul sportului Petre Cișmigiu (R.P.R.) au mai adus țării lor cîte un record la această probă cu performanțele de 596, respectiv 595 puncte. Performanța obținută de Mazoyer este egală cu recordul mondial al probei, iar performanța realizată de maestrul sportului Petre Cișmigiu este inferioară cu un singur punct recordului mondial și întrece cu 3 puncte vechiul record R.P.R. care-i aparținea tot lui. La această probă rezultate excelente au mai obținut P. Konsler (Franța) 594 puncte, Marieta Juverdeanu

(R.P.R.) 593 pte., Ștefan Popescu (R.P.R.) 592 pte., Enea Valentin (R.P.R.) 591 pte. Dintre aceste rezultate, cel obținut de tinăra noastră trăgătoare Marieta Juverdeanu (593) — care a ocupat locul IV în clasamentul individual — este excepțional și este superior cu 4 puncte celui mai bun rezultat feminin, realizat de trăgătoarea noastră Rodica Grozea.

Aci trebuie să amintim că performanța obținută de Marieta Juverdeanu este cu numai 3 pct. sub recordul mondial masculin.

În general rezultatele obținute la proba combinată de cele 5 trăgătoare ale noastre — care au participat pentru clasamentul individual — (Marieta Juverdeanu 593, Lia Sirbu 588, Ana Manu 583, Rodica Grozea 582 și Felicia Iovănescu 581) sînt de o înaltă valoare.

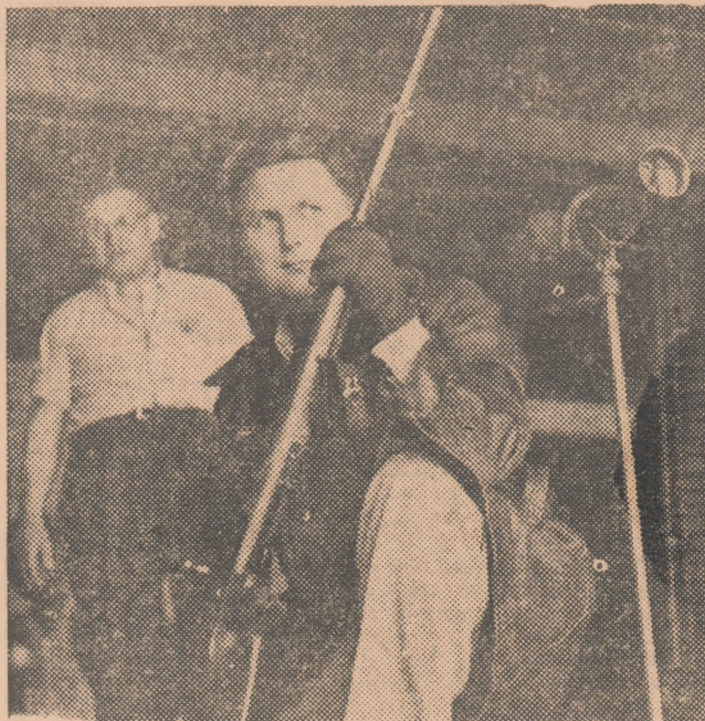
La proba de pistol viteză echipa noastră reprezentativă (Gh. Lichiardopol 580/60, M. Dochiliță 573/60, Z. Deak 571/60 și T. Mănicatide 559/59) a totalizat 2283 pte., cu 239 siluete și a dispus net de echipa Franței (M. Molle 556/60, A. Martin 548/60, Gillen 509/57 și Des Jamonieres 509/56) care a totalizat 2122 pte. și 233 siluete lovite. Locul I în clasamentul individual l-a ocupat maestrul emerit al sportului Gh. Lichiardopol (580/60) care a realizat o performanță excepțională la numai 2 puncte de recordul mondial. Rezultate bune au mai obținut M. Dochiliță și Gh. Corbescu.

Iată clasamentele pe echipe și individual:

Armă liberă combinată: 1. R.P.R. 2359 pte. nou record R.P.R. (vechiul record 2343 pte.) 2. Franța 2357 pte. nou record francez (vechiul record 2337).

Clasamentul individual: 1. Ma-

(continuare în pag. 8-a)

Jacques Louis Mazoyer (Franța) se pregătește pentru tragere la poziția în genunchi.

LA S.M.T. ROMAN

Alături de întreg tineretul din raionul Roman, tractoriștii de la S.M.T. Roman și-au sporit eforturile în muncă, căutînd să cîntescă prin rezultate tot mai frumoase ziua de 23 August.

Dintre tinerii care muncesc bine, realizînd importante depășiri de normă, se găsește și tractorista fruntașă Catinca Vămanu. Ea a întrecut cu 140 la sută norma pe care o avea de îndeplinit. Catinca Vămanu nu este numai o bună

În cinstea zilei de 23 AUGUST

tractorista, ci și o talentată jucătoare de volei. În echipa de volei a stațiunii ea este titulară.

Ion Apostol este cunoscut de tovarășii lui de muncă drept unul din cei mai buni tractoriști. Toți știu că în campania însămînțărilor, Ion Apostol a realizat lucrări de bună calitate și a înregistrat o depășire de normă de 300 la sută. El este

cel mai bun jucător al echipei de fotbal.

Printre tractoriștii fruntași sînt și Dumitru Dascălu, un mare pasionat al jocului de șah. Gheorghe Plutaru, un bun voleibalist, precum și Vasile Hîrjan. Ei au reușit să îndeplinească și să depășească planul de producție. În cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre tractoriștii de la S.M.T. Roman sînt dornici să obțină cele mai frumoase rezultate în muncă.

I. DAN
corespondent

Complexul G.M.A. în regiunea Bacău

Aproape în fiecare zi sosesc la redacția ziarului nostru scrisori din satele și orașele regiunii Bacău, cuprinzând aspecte din cele mai diferite ale activității sportive. În multe dintre scrisorile primite sportivii ne vorbesc despre activitatea din cadrul complexului G.M.A., despre străduințele aspiranților de a cuceri cât mai curând râvnita insignă.

Dornici de a cunoaște mai bine succesele și frământările sportivilor, ne-am deplasat pen-

tru câteva zile în această regiune. În drum spre Bacău ne gândeam că, în perioada actuală, o serie de competiții ca Spartachiada satelor, campionatul de poliathlon G.M.A., Spartachiada sindicală și altele se află în plină desfășurare și tocmai de aceea ne-am propus ca obiectiv al deplasării noastre analizarea felului în care colectivele sportive folosesc aceste competiții pentru atragerea de noi tineri și tinere în acțiunea de trecere a normelor G.M.A.

Realizări...

Un concurs reușit

La Bacău am ajuns după-amiază. Am coborât din tren cu gândul că primul drum îl vom face la comitetul regional C.F.S. Iată însă că, pe una din străzile orașului, atenția ne-a fost atrasă de un grup de oameni care se grăbeau să intre pe poarta stadionului Libertății.

— Ce se întâmplă acolo? întrebăm un tânăr, care pășea vioi pe stradă.

— Ce să se întâmple. Avem concurs de atletism. Știi, campionatul pe asociație...

N-am stat mult pe gânduri și am intrat și noi.

Un grup de tinere se îndrepta spre locul de unde urma să se dea plecarea într-o cursă de alergări, în timp ce la groapa de sărituri și pe sectoarele de aruncări întrecerile erau în toi. Antrenorii Petre Gavrilăscu și Vasile Gheordanu nu mai pridideau din ultimele sfaturi. Ba, uneori se apucau chiar ei să arate practic, concurenții ascultau cu atenție sfaturile lor, străduindu-se să execute cât mai bine fiecare mișcare, fiecare exercițiu. Muncesc mult acești antrenori, pentru că activitatea din cadrul complexului G.M.A. să se dezvolte zi de zi în cadrul colectivului Voința. La fiecare concurs, la fiecare antrenament, ei sînt la datorie în mijlocul tinerilor cooperatori, ajutându-i să-și treacă normele G.M.A. În cadrul concursului din ziua aceea, 50 de tineri și-au obținut norma la atletism.

Un bilanț mulțumitor

Pentru colectivele sportive, din raionul Piatra Neamț întrecerile Spartachiadei sindicale au constituit un prilej de a atrage noi aspiranți G.M.A. pe terenurile de sport. Astfel, cu prilejul concursurilor din cadrul primei etape, peste 1000 de sportivi, dintre care 135 femei, și-au trecut cu succes normele G.M.A. la atletism. La concursurile de tir, după verificarea țintelor, s-a constatat că aproape 800 de tineri și tinere au reușit să îndeplinească standardul probei G.M.A. iar la întrecerile de inot au obținut această normă obligatorie 1086 de aspiranți. Și acestea sînt doar primele rezultate. Întrecerile Spartachiadei sindicale continuă iar activiștii sportivi din acest raion se străduiesc să folosească concursurile Spartachiadei sindicale în angrenarea cât mai multor aspiranți pentru trecerea normelor G.M.A.

O bază de natație model

Cînd am ieșit în strada principală a orașului Moinești, tovarășul nostru de drum ne întrebă încoditor:

— Încoiro?

— Știi, noi am venit aici pentru sport...

— Aha, dacă pentru sport ați venit, duceți-vă colo...

În fața noastră se află o frumoasă bază de natație care în zilele însorite de vară a devenit un minunat loc de odihnă și recreare pentru muncitorii din Moinești. În interiorul strandului, un adevărat furnicar de oameni au la dispoziție tot confortul: vestiare curate, dușuri, plajă cu nisip aurii, un teren de baschet, unul de volei și altul de tenis de cîmp.

Văzînd rîndurile care domnesc aici, se poate spune că bazinul colectivului sportiv Flacăra constituie o bază de natație model, care des-

chide noi perspective activității sportive din Moinești. Tovarășii din comitetul raional C.F.S. și cei din comisiile de pregătire și examinare G.M.A. trebuie să-și facă datoria, organizînd cât mai multe concursuri de inot.

La sfîrșitul primului semestru...

În drumul nostru ne-am oprit cîțva timp și la sediul consiliului sportiv raional al asociației Flacăra din Moinești. Ocupat cu rezolvarea unor probleme, tov. C. Sibiceanu, președintele consiliului sportiv raional Flacăra, ne-a rugat să așteptăm puțin. Între timp, am văzut pe biroul tov. Sibiceanu un formular pe care scria: „Dare de seamă semestrială. Colectivul Flacăra II producție Moinești”. Fiște, cu permisiunea președintelui, am luat formularul și am început să-l răsfoim.

— Membri de colectiv: 297. Purtători ai insignei G.M.A. gradul I: 97. Sportivi clasificați: 32. Pe a doua pagină a formularului erau înregistrate rezultatele obținute în cadrul Spartachiadei sindicale. Atletism: 362 participanți. Gimnastică: 20 participanți. Schi: 190 participanți. Tir: 207 participanți...

Dar iată că tov. Sibiceanu și-a terminat lucrul și acum președintele consiliului sportiv al asociației Flacăra ne vorbește cu satisfacție despre munca consiliului colectivului sportiv „II producție”, în fruntea căruia se află tov. Constantin Climescu. Mulți tineri muncitori de la acest colectiv, printre care Gh. Stingaciu, Angela Olaru și Florian Prisăcaru au cucerit insigna gr. I cu ocazia concursurilor poliathlonului G.M.A. De asemenea, cu prilejul Spartachiadei sindicale un mare număr de muncitori și muncitoare și-au trecut o serie de probe ale complexului G.M.A. iar 35 dintre aceștia mai au de obținut cîte o singură normă pentru a deveni purtători ai insignei G.M.A. gr. I.

Un merit deosebit revine și consiliului sportiv raional Flacăra care a îndrumat și controlat îndeaproape colectivele sportive în buna desfășurare a concursurilor din cadrul primei etape a Spartachiadei sindicale. Despre acest lucru vorbesc cele 2240 norme G.M.A. trecute cu prilejul acestei competiții.

Un colectiv școlăresc fruntaș

La sediul comitetului orașenesc din Bacău l-am întîlnit pe tov. Ion Costandache, profesor de educație fizică la școala mecanică agricolă din localitate, cu care am discutat despre campionatele școlare.

— Păcat că n-ai fost aici cînd am organizat faza pe colectiv a campionatului de atletism! ne spune, cu o urmă de regret, profesorul de educație fizică.

Tov. Costandache ne vorbește apoi cu entuziasm despre cei 30 de elevi care au plecat în vacanță purtînd insigna G.M.A., despre cei 50 de aspiranți care, cu ocazia concursurilor interșcolare de atletism au obținut cîteva norme G.M.A. la alergare, despre cele 12 fete care de curînd au învățat să înoate...

Între-adevăr, aici se muncește cu spor. De altfel, în toate școlile din cele cîteva orașe pe care le-am vizitat am putut observa că activiștii colectivelor sportive școlărești s-au străduit să realizeze un număr cât mai mare de purtători ai insignei G.M.A., folosînd în acest scop campionatele școlare.

Din satele regiunii Bacău

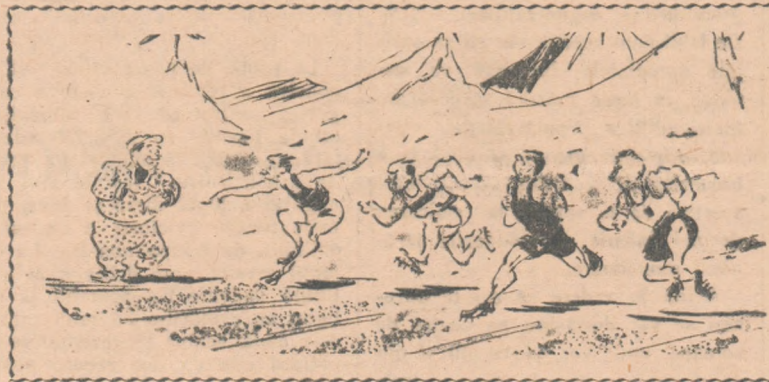
Este bine cunoscut faptul că cea mai bogată activitate sportivă din regiunea Bacău se desfășoară în colectivele sportive de la sate. Una dintre cele mai îndrăgite competiții de masă este fără îndoială Spartachiada satelor. Zeci și sute de tineri și tinere din majoritatea colectivelor sportive satești au participat cu mult entuziasm la primele întreceri ale Spartachiadei. Cu ocazia acestor întreceri, la care și-au dat concursul în primul rînd instructorii voluntari, membrii colectivelor sportive satești au avut posibilitatea să-și treacă și o serie de probe din cadrul complexului G.M.A. În direcția aceasta trebuie să evidențiem munca rodnică pe care au desfășurat-o activiștii sportivi ai unor comitete raionale C.F.S., ca de pildă Buhuși, Piatra Neamț, Moinești și Tg. Ocna. Ei au trecut din vreme la organizarea comisiilor raionale ce răspund de buna desfășurare a acestei competiții rezervate țărănilor muncitori. În raionul Buhuși, de pildă, atunci cînd un membru din această comisie se deplasa într-un colectiv sportiv sateșc, el se interesa îndeaproape de pregătirile ce au fost făcute și în același timp lua o serie de măsuri și hotărîri menite să îmbunătățească munca de mobilizare și de instruire a participanților la această competiție. Muncind în felul acesta, majoritatea colectivelor sportive satești din raionul Buhuși au obținut rezultate îmbucurătoare pe linia complexului G.M.A. În mod deosebit merită a fi evidențiate colectivele sportive din comunele Buda, Zanești, Podoleni, Lespezi, Romîni și Gîrleni, care cu ocazia întrecerilor Sparta-

chiadei satelor au reușit să realizeze un însemnat număr de aspiranți și purtători ai insignei G.M.A. De asemenea, în ultima vreme cu ocazia concursurilor Spartachiadei zeci și zeci de țărani și țărance din satele raionului Piatra-Neamț și-au trecut normele complexului la atletism și gimnastică. Dintre cele 28 de colective sportive care au desfășurat o susținută activitate competițională, merită a fi evidențiate colectivele sportive din comunele Negrești, (unde consiliul colectivului sportiv muncind planificat, a reușit ca în primul semestru al anului să-și realizeze angajamentele pe întreg anul la purtătorii de insignă F.G.M.A., Gîrcina și Dobreni. Trebuie să spunem de asemenea că în majoritatea satelor și comunelor acestui raion a existat o permanentă și strînsă colaborare între colectivul sportiv, Căminul cultural și comitetul executiv al sflatului popular respectiv. Astfel se explică faptul că astăzi fiecare comună are un teren de sport, o cursă cu obstacole G.M.A., gropi de sărituri și numeroase materiale sportive.

Frumoase lucruri se pot spune și despre colectivele sportive satești din raionul Tg. Ocna. Colectivele sportive din comunele Bogdănești, Rîpide, Helegiu, Negoști și Doftana sînt bine cunoscute în acest raion pentru activitatea lor susținută și plină de roade în domeniul complexului G.M.A. Merită a fi evidențiate străduința cadrelor tehnice din aceste comune, care au reușit să învețe numeroși tineri și tinere să înoate în apele râului Trotuș.

Lipsă de preocupare...

Dacă în majoritatea colectivelor sportive din aceste raioane activitatea competițiilor de masă se desfășoară în bune condițiuni, în unele colective sportive — din fericire puține la număr — lucrurile stau destul de prost. Astfel, într-o serie de comune din raionul P. Neamț, tinerii nu au posibilitatea să practice înotul, cu toate că râul Bistrița trece chiar pe lângă terenurile de sport. Această situație se datorește în primul rînd condamnabilei neglijențe a activiștilor comitetului raional C.F.S. care în loc să îndrume aceste colective să-și amenajeze locuri pentru învățarea înotului, au preferat să-și spună că acest sport nu se poate practica în satele și comunele raionului P. Neamț. În multe alte sate din raioanele Bacău, Ceal-lău și Tg. Neamț activiștii sportivi se deplasează destul de rar, lăsînd colectivele sportive din aceste comune să muncească singure. Sînt cunoscute multe cazuri în raioanele amintite mai sus, cînd colective sportive satești necunoscînd bine regulamentele unor competiții de masă au comis o serie de grave abateri. E suficient să arătăm că unele colective sportive au mobilizat la campionatul R.P.R. de poliathlon G.M.A. și aspiranți F.G.M.A., lucru ce nu este admis de regulament. Vinovații de această stare de lucruri se fac și tovarășii din direcția statisticii a C.C.F.S. care au introdus în formularele Md. 6 o rubrică ce prevede la campionatul R.P.R. de poliathlon G.M.A. pe anul 1954 participarea în etapa pe colectiv și a aspiranților F.G.M.A.

Din lipsă de îndrumare și dintr-o greșită orientare activiștii colectivelor sportive Constructorul Bicăz nu folosesc competițiile de masă pentru trecerea normelor G.M.A., organizînd cu aceiași oameni concursuri speciale pentru trecerea normelor G.M.A.

Dați-i zor, că mai aveți și sula de la G.M.A.!

Abuz de funcție...

În ultima vreme activitatea comisiei orașenești de control G. M. A. Bacău este subapreciată de sectorul G. M. A. din comitetul regional C.F.S. Nu de mult, comisia orașenească de control a efectuat un control la un grup de membri ai colectivului sportiv Voința și Progresul din orașul Bacău care își trecuseră toate normele. Prezentîndu-se insuficient pregătiți, acești aspiranți au fost amînați pentru o altă dată. Nemulțumiți însă de rezultatul comisiei orașenești de control G.M.A., acești aspiranți au preferat să se adreseze tov. Ardeleanu (responsabilul sectorului G.M.A. din comitetul C.F.S. regional pentru că acesta în calitate pe care o are să intervină și să programeze un nou examen de control. Cînd a decurs examenul de control putem lesne să ne dăm seama gîndindu-ne că o parte dintre aspiranți, ca tovarășa A. Nicolau (profesoară de educație fizică), I. Grumăzescu (medic sportiv) ambii de la colectivul Progresul și Dan Berman de la colectivul Voința, nu cunosc înotul, și nu au pregătirea suficientă pentru trecerea normelor. Totuși cu bunăvoința tovarășului Ardeleanu aceștia au primit insigna cu calificativul „excellent”.

Pină cînd?

Mai sînt încă și astăzi în regiunea Bacău o serie de comitete de întreprindere care nu se preocupă absolut de loc de activitatea colectivelor sportive din întreprinderile de care răspund. Comitetul de întreprindere al atelierelor C.F.R. Bacău, de exemplu, nu sprijină și nu controlează activitatea colectivului sportiv Locomotiva. De aceea un foarte mic număr de salariați ai unităților C.F.R. din acest oraș au luat parte la întrecerile Spartachiadei sindicale. O foarte slabă activitate cunoaște acest colectiv și pe linia complexului G.M.A. Lipsiri mari s-au observat tot aici și la organizația U.T.M. de la depoul C.F.R. Bacău, care a preferat să spună că tinerii din această unitate de muncă nu au vreme să practice sportul, de cît să pună umărul la atragerea lor în sport.

Aceeași situație se poate întîlni și la fabrica de postav din Buhuși. Aici comitetul de întreprindere nu a analizat nici odată activitatea colectivului sportiv. Pină în prezent, un foarte mic număr de membri ai colectivului Flamura roșie au participat la Spartachiada sindicală.

Indiferență

În cea mai mare parte atît colectivele sportive, comitetele de întreprindere și în special organizațiile de bază U.T.M. n-au pus accentul pe angrenarea elementului feminin în practicarea sportului. Slaba muncă educativă în această direcție se ilustrează prin aceea că foarte puține tinere practică astăzi sportul în regiunea Bacău. Mai dai năușe și astăzi prejudecăți care frînează angrenarea elementului feminin în sportul de masă și în special în cel de performanță.

În orașele Bacău, P. Neamț, Buhuși, Bicăz ș.a. întîlnești mult prea puține tinere pe stadioane și terenuri de sport, prea puține purtătoare ale insignei G.M.A. Se ma întîmplă uneori să întîlnești ici colo cîte o echipă de volei sau handbal dar ați peste puțin timp că jucătoarele nu sînt purtătoare de insignă.

Comitetele de întreprindere, comisiile colectivelor sportive și în special organizațiile de bază U.T.M. au datoria să lupte, continuu în privința acestei concepții, complet străine sportului nostru de tip nou.

Concluzii

Din datele culese de pe teren putem spune că în general colectivele sportive din orașele și satele regiunii Bacău s-au străduit să îmbine activitatea competițională cu acțiunile pentru trecerea normelor G.M.A. Pentru colectivele sportive de la orașe Spartachiada sindicală, care cuprinde o bună parte din normele obligatorii ale complexului G.M.A., a constituit un minunat mijloc pentru trecerea normelor pentru mulți aspiranți. Rezultatele mobilizatorice de pină acum sînt însă sub posibilitățile

existente. În raioanele Bacău, Buhuși, Tg. Ocna, Tg. Neamț și orașul Bacău se putea realiza mult mai mult dacă exista o strînsă colaborare între organizațiile de masă și organele de cultură fizică și sport.

Spre surprinderea noastră, în colectivele sportive de la sate am găsit o situație mult mai îmbucurătoare. Aici colectivele sportive au reușit să realizeze în anul acesta mult mai mulți purtători de insignă G.M.A. față de colectivele sindicale, care au condiții materiale mai bune.

Comitetul regional C.F.S. Bacău nu va putea obține rezultate de valoare dacă va continua să-și îndrepte toată atenția numai și numai spre activitatea orașului Bacău, așa cum procedează în prezent. Se cere din partea acestor activiști să asigure în mod continuu un ajutor practic și de calitate, pe teren, atît comitetelor raionale C.F.S. cît și principalelor colective sportive din regiunea Bacău.

TEODOR ROIBU
TRAIAN IOANITSCU

Poveste despre emoția lui Andrei și a pretențiilor săi mai mari

Stau și ascult chemările copiilor care gonesc mingea pe un pătrat de zgură din vecinătatea blocurilor. Ascult zvonul vocilor lor care se multiplică în ecouri, lovind pereții înalți, pătrunzând prin ferestre, stîrnind interesul și neastîmpărul celui de o vîrstă cu ei care, pînă mai adineori, într-un apartament vecin, culegea pe clopele pianului o notă după alta. Mă minunez că nici unul din locuitorii celor citorva zeci de apartamente n-a răsunat la vreun balcon amenințîndu-i să le ia mingea pentru că l-au trezit dintr-un somn adînc. Imi sînt cunoscute și prietenoase vocile unora dintre copii, știu căruia îi place să joace pentru sau pentru și presimt chiar clipa în care unul din geamuri își va zăgăzni cioburile pînă jos, pe caldarîm. Imi pare rău de acum cînd mă gîndesc la liniștea care se va așterne după ce se vor potoli și ochările.

Dar, în după amiază de astăzi, nu s-a întîmplat încă nimic deosebit. Nu s-au auzit nici strigătele de după marcarea golului și nici puștii nu s-au certat încă pentru o minge ieșită în aer. Dar stai, ce-i liniștea asta? Nu s-a spart doar nici un geam. Mă apropiu de fereastră. Am înțeles. Lovitură de la 11 m... Nu chiar de la 11 metri, dar, în sfîrșit, o lovitură de pedepsă de la cîțiva pași pentru echipa lui Andrei. Chiar Andrei e cel care trage. Ceilalți așteaptă lăcuți. Unii sînt resemnați, alții gata să izbucnească, fericiți, după ce mingea va trece printre cele două grămjoare de cărămizi. Nici nu pot ghici care-i vinovatul, care dintre ei a făcut hends. Andrei și-a luat avînt, a tras... Dar mingea, care e mai mult ovală decît rotundă, a trecut pe lingă „poartă”. Adversarii își îmbrățișează portarul, iar Nicu, Aurel, Sandu, Radu și încă vreo cîțiva pe care nu-i cunosc, îl ceartă pe Andrei căruia nu-i vine să creadă că a greșit iar el, la muștrările celorlalți, ridică deodată miinile spre cer strigînd:

— Ce vreți, am fost emoționat! Ca la o comandă, ceilalți au făcut. Mi-a venit să rid, auzi! Dar stai...

Crainicul concursului îi cheamă mereu la start, la semicercurile pentru aruncări și la pistele de să-

rituri, pe atleții înscrși în concurs. Și fiecare chemare străbate ca un curent rîndurile celor care-și fac încălzirea pe pista din spatele tribunei.

Dar dacă vii în vestiare, sub tribună, ai să-i întîlnești pe cei ce se pregătesc acum de concurs. Uite-l pe Savel, întins pe pat, respirînd adînc. Puțină lumină pătrunde prin geamuri și chiar soarele s-a ascuns după nori. Dar pe fața lui, broboane de sudoare se adună mereu. Le șterge. Dar răsar altele. Antrenorul vine lingă el. Se așează. Dar nu-i spune nimic. Despre cursa de azi i-a vorbit oltădată Stă așa, lingă el. Știe că asta dă siguranță elevului sau, îl liniștește. Numai într-un tîrziu își petrece mina peste mușchii picioarelor. Da, peste mușchii lui Savel, pe care noi, cei din tribune, îi vedem lungi, puternici și contractați. Dar aci, în vestiar, înaintea cursei, în clipele acestor dinaintea ei, sînt moi și relaxați. Și e liniște aci. Parcă n-ai fi sub tribuna stadionului, de pe care mii de glasuri cheamă și încurajează, parcă n-ai fi în vecinătatea pistei pe care se stabilesc recorduri. Aci e liniște.

Dar, deodată, vocea crainicului răsună din nou:

„Atențiune! Atențiune! Alergătorii pentru cursa de 400 m. garduri, la start!”

Mușchii lui Savel au tresărit parcă. S-a ridicat în picioare. S-a ridicat și antrenorul.

— Stai Ilie, nu te grăbi, mai sînt zece minute pînă la start!

Dar Savel caută ceva și nu găsește. Se uită în jur.

— Pantofii cu cui, spune el deodată, cu o voce pe care nu i-o recunoști.

— acești clipi își amintesc însă că i-a învelit în bluză de trening pe care a așezat o pe scaun, ca să nu-i mai caute cînd va trebui să se ducă la start.

Și odată cu obișnuita culoare a ochiilor îi revine și vocea la tonalitatea pe care i-o cunoaștem. Li spune zîmbind antrenorului:

— Nu știu ce s-a întîmplat cu mine, dar mă cuprinsese o emoție strașnică... Mă zăpăcisem cu totul.

Apoi, ies amîndoi din vestiar. Peste un sfert de ceas, crainicul care-l chemase la start, după cursa celor 52 de secunde în care

Savel dovedise atît curaj, voință și stăpînire de sine, o victorie internațională, un nou record al țării.

Și totuși Ilie Savel fusese emoționat înainte de start.

— Timpul s-a oprit parcă în loc. Simți asta cu și mai mare tărie dacă stai la masa scorerului, unde acul mare, negru, a fost oprit pe cadran. Dacă Dan Niculescu transformă cele două lovituri libere, echipa lui cîștigă întrecerea. Au mai rămas doar trei secunde de joc.

Jucătorul a primit mingea din mîinile arbitrului și așteaptă semnalul. Dar, odată cu acesta, i-a încremenit și fața. Trăsăturile i s-au înăspriț, iar obrazul îi e alb ca varul.

Aruncă mingea. Greșește. Primește din nou mingea. O aruncă. Greșește.

Peste o clipă fața își recapătă culoarea, mișcările îi sînt din nou ușoare. Dar e prea tîrziu. Echipa a pierdut.

Și, în timp ce-și îmbracă trînzîngul, Dan Niculescu spune trînzîngului:

— Am fost prea emoționat!

— Seara a venit pe neașteptate.

De pe zgura din vecinătatea blocurilor, copiii se împraștie spre casă. Numai Andrei a rămas acolo și lovește mingea, o lovește cu ciudă după ce o așezat o acolo unde pentru el înseamnă „11 metri”. Radu îl cheamă:

— Hai Andrei, vii?

— Nu, mai stau, nu mai vreau să fiu emoționat... Ai să vezi!

Poate să fie și asta o melo-lă de a scăpa de emoții. Dar fără îndoială că problema aceasta trebuie studiată cu grijă, iar specialiștii trebuie să-i acorde multe rînduri alături de cele puține care s-au scris pînă acum. În același timp, la rezolvarea ei trebuie să-și dea contribuția și sportivii și antrenorii. Trebuie dusă o muncă susținută. Pentru că nu numai Ilie Savel și Dan Niculescu au emoții înainte și în timpul competiției. Toți ceilalți sportivi trec prin asemenea stări. De multe ori, din această cauză se pierd meciuri importante, sînt ratate recorduri și mulți sportivi nu pot progresa.

Noi am deschis discuția.

TUDOR VORNICU

La o întrecere de lupte tătărești

Vestea organizării unui concurs de lupte tătărești s-a răspîndit ca fulgerul în satele și comunele regiunii Constanța. Unii au aflat-o în timp ce se găseau la munca câmpului, alții acasă sau cu prilejul vreunei vizite la oraș și, în câteva zile, vestea a făcut înconjurul regiunii. Consiliul regional sportiv al asociației Recolta, care a organizat această întrecere, a avut grijă ca de la concurs să nu lipsească nici tradiționalele bairacuri și nici batalul, ceea ce a stîrnit un interes deosebit, mai ales în rîndul avansatilor. Și apoi, în trecută fie spus, batalul cîntărea și el peste... 50 kg., așa încît merita puțină trudă din partea celor care rîvneau la el. Pe de altă parte, bairacurile cu cele nouă obiecte nu erau nici ele de lepădat. Doar cîțiva luptători din categoria avansatilor se pot lăuda că în 6-7 ani au trecut prin... masele cite 50-100 de batali.

De data aceasta s-au prezentat la concurs mulți „începători” ale căror nume n-au prea fost rostite înafara satelor sau comunelor de baștină, dar care au venit hotărîți să... schimbe destinația bairacurilor și a batalului. Pentru a atinge această țintă însă, ei aveau nevoie de o pregătire temeinică, de antrenament. De aceea, cu o săptămînă înainte de concurs nici somnul nu se mai lîcea de ei. Chiar la munca câmpului, pe ogoarele întinse și mănoase ale gospodăriilor colective, în timpul prînzului și seara după terminarea lucrului, încingeau cite un antrenament de-î treceau nădușile mai abilit ca la secerat. Cu toate acestea, antrenamentele nu aveau farmecul cunoscut pentru că lipsea daula. Pentru tătari lupta fără daula este ca și „nunta fără lăutari” și nu rareori sînt cazurile cînd lipsa acesteia împiedică desfășurarea concursurilor. Semnificativ este faptul că în timpul luptei, dacă daula suferă vreo „defecțiune” încetează și lupta, pînă cînd sunetul ascuțit al zurnalet, cu specificul său oriental, se face din nou auzit. Dar cum la câmp luptătorii nu puteau merge cu daula după ei, s-au mulțumit și cu o imitație a acesteia, alcătuită în grabă din cîțiva meșteri ai flueratului din gură. Așa că antrenamentele n-au avut de suferit.

Cei de la gospodăria agricolă colectivă din satul Tătara au pus la cale ceva deosebit: „antrenamentul” cu... snopii de orz! „Dacă reușim să facem două norme pe zi la legal snop, spune Nail Mehmet, cred că vom fi în stare să-l trîntim și pe renumitul Kairi”. A doua zi au trecut la fapte. Nail Mehmet s-a dovedit a fi cel mai tare. El n-a făcut numai două norme, așa cum își luase angajamentul, ci a făcut cinci. Ceilalți trei tovarăși ai lui, Norian Kalam, Seuchet Abdula și Napis Murlaza, au trecut și ei peste cele... două hectare, însă nu l-au putut ajunge pe Mehmet. La concurs Napis Murlaza a luat-o

înaintea lui Nail Mehmet, ocupînd locul întâi la o categorie și locul trei la alta. De altfel, le-ar fi fost rușine să se întoarcă în sat învinși și nici n-ar mai fi îndrăznit să dea ochii cu moș Altap Alimov, vechi luptător, care, cu toți cei 70 de ani ai săi, nu lipsește de la nici un antrenament sau concurs.

... Stadionul P.C.A. din Constanța era pregătit încă din ajun pentru primirea oaspeților. Zeci de drapeluri își unduiau faldurile în adierea ușoară a vîntului. În centrul terenului, o prelată albă ca neaua. În dreapta ei, masa juriului și bairacurile iar ceva mai la o parte, gătit cu funde roșii la coarne, era batalul. În stînga, locul rezervat pentru daula.

Primii oaspeți și-au făcut apariția în orașul Constanța încă în dimineața zilei de duminică. Cu căruțe, cu trenuri, cu mașini, sute de țărani muncitori și colectivisti, tătari și romîni din satele regiunii, veneau de la zeci de kilometri de părărtare pentru a asista la întrecerile celui mai popular sport tătăresc, kuresul. Cei mai grijulii și-au ocupat locuri în tribune încă de la ora 10 dimineața, deși concursul avea să se desfășoare cu patru ceasuri mai tîrziu. Ideea n-a fost deloc rea, ci dimpotrivă foarte bună, deoarece la ora 14 în tribune nu mai găseai nici un loc. Veniseră peste 3.000 de spectatori.

În sunetul daulei și-au făcut apariția pe teren primele perechi de luptători. După ce și-au legat reciproc brîurile, și-au strîns mina și... acum să vedem care pe care. Din tribune s-au ridicat ropote de aplauze. Lupta se desfășoară dirza daula imprimîndu-i o cadență îndrăcită încît aveai impresia că asisti la un dans ritual.

... Timpul a trecut pe neștiute. La două categorii, cîștigătorii bairacurilor fuseseră deja desemnați. Erau doi vrednici colectivisti, Napis Murlaza și Nail Mehmet din satul Tătara.

Pe prelată din mijlocul stadionului se găsea ultima pereche de luptători, Kairi Noman și Ghausar Ghusmacai. Trebuia desemnat acum cîștigătorul batalului. În tribune, spectatorii se agită și gesticulează vînd parcă să dea un ajutor sportivului preferat.

Sute de oameni au dat apoi năvală pe stadion cînd Kairi, un tînăr țărăn muncitor din comuna Osman- cea raionul Negru Vodă, a fost desemnat cîștigător al batalului. Era poate cel de-al... o sutălea batal cîștigat de el. După ce zeci de glasuri i-au urat în cor... poftă bună, fiecare a plecat la casa lui. Kairi s-a aplecat și, cu ușurința cu care alții ridică un miel, și-a pus... premiul pe umerii lui puternici și la... revedere.

V. GODESCU

Pe marginea materialelor apărute

În articolul „În preajma deschiderii ștrandurilor din Capitală”, așărit în ziarul nostru nr. 2436 din 16 iunie, I.C.A.S.-ul a fost criticat pentru lipsă de preocupare în ceea ce privește defrișarea brădișului ce abundă în lacul Băneasa.

Ca răspuns la critica noastră, întreprinderea de canal, apă și salubritate ne face cunoscut că lucrările de curățire a brădișului din lacuri au început în ziua de 7 iulie a.c. Pînă la această dată începerea lucrărilor n-a fost posibilă, de-

oarece plantele din lacuri erau necesare pentru dezvoltarea pisciculturii. În momentul de față însă, lucrările de curățire continuă intens, luîndu-se măsuri ca ele să fie terminate în cel mai scurt timp.

DIN JURNALUL CĂLĂTORIEI PRIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Universitatea Lomonosov, pe care nu o cunoscusem în 1952, este gata acum iar în jurul ei se ridică un uriaș cartier construit tot în acest răstimp și care, în momentul de față, se află în plină dezvoltare. Chiar și hotelul Soveikaia, în care am locuit după primele zile, este una din recentele clădiri ale Moscovei. Situat în vecinătatea stadionului Dinamo, acest hotel întruște toate condițiile confortului și frumuseții. Rodica Sădeanu, spre exemplu, locuia într-un apartament compus din cameră de dormit, birou, cameră de primire, avînd la dispoziție aparat de radio, pian și trei telefoane. Chiar în cadrul aceluiași apartament, băile sînt separate pentru bărbați și femei, astfel că o familie poate folosi sala de baie în același timp.

Cine a vizitat odată Moscova și i-a frecventat sălile de spectacole, nu poate uita orele minunate petrecute aci. Noi, sportivii, am învățat în anii din urmă să prețuim tezaurul culturii ruse și sovietice și, de aceea, printr-o numeroasă spectatori ai Teatrului Mare din Moscova ne-am aflat și noi în câteva seri. Am asistat la baletul „Frumoasa din pădurea adormită” de Ciaikovski, despre a cărui muzică, atît de cunoscută, nu este cazul să mai vorbesc. Nu pot însă să nu amintesc despre montare și interpretare. Schimbarea decoruri-

lor se face extrem de rapid și, atunci cînd este nevoie, chiar în timpul acțiunii. În fiecare tablou decorul este altul. O frumoasă impresie produce tabloul în care eroii basmului dorm, iar trecerea anilor este redată minunat prin creșterea copacilor, pe care spectatorii o pot urmări datorită regiei excepționale. Apoi, drumul cu barca al prințului și al zinei spre Pădurea adormită prilejuiește o permanentă schimbare a decorurilor, ceea ce lasă impresia alunecării bărcii pe undele unei ape.

Vestitele balerine Lapeșinskaia și Pliseșkaia ne-au stîrnit admirația prin măiestria interpretării.

Nici nu mai pot recunoaște rîpele de pe colinele lui Lenin, deoarece aci se înalță acum universitatea Lomonosov. În uriașa clădire învătă astăzi mii de studenți din toate colțurile lumii. Liftul urcă amețitor de iute: 28 de etaje în 30 de secunde. Sălile sînt construite în marmoră de diferite culori și chiar de la intrare poți admira în mozaic chipurile marilor oameni de știință din toate timpurile și din toate țările. Am vizitat aci una din sălile de festivități, un mare amfiteatru și locuințele studenților. Apartamentele se compun din două camere cu cite o baie comună. De asemenea, la fiecare etaj există citeva bucătării (în afara cantinelor, bineînțeles)

unde studenții își pot prepara ceaiuri, sau orice altceva de mîncare atunci cînd doresc.

Dar, aproape era să uit că, de fapt, făceam parte dintr-o delegație sportivă și iată că despre sport nu am vorbit deloc. Și, dacă tot m-am hotărît s-o fac, atunci e bine s-o iau de la început. Am fost primiți la sosirea în Moscova de președintele C.C.F.S. al orașului care ne-a urât bun sosît și ne-a înmînat flori. Un grup de pionieri ne-a dăruit frumoase insigne. Intîlnirea cu echipa feminină a Uniunii Sovietice a avut loc pe stadionul Dinamo, amenajat la fel ca și la campionatele mondiale și europene de volei din 1952.

Aproape 20.000 de spectatori au (înut să asiste la meci, iar lupta sportivă i-a satisfăcut pe deplin. După cum se știe, au învins voleibalistele sovietice, dar la scor strîns: 3-2. Nu e departe vremea cînd pierdeam la o mare diferență jocurile susținute în tovărășia sportivelor sovietice. Cu toate acestea, primele care s-au bucurat și ne-au felicitat pentru felul în care am apărut culorile patriei au fost învingătoarele noastre, maestrele noastre.

După terminarea turneului, am discutat cu antrenorul de stat Filipov. Spre surprinderea noastră, ne cunoștea foarte bine, pe fiecare, nu numai după felul nostru de joc,

ci chiar după nume. Părerea lui este că între titlurile echipei și rezerve există o diferență de valoare prea mare. El ne-a mărturisit că în general sîntem în progres față de ultimii ani și chiar față de 1953, ceea ce dovedește, a subliniat Filipov, că antrenamentul pe care-l urmăm este just. În privința lipsurilor noastre, Filipov ne-a dat, de asemenea, indicații prețioase, de care va trebui să ținem seama. Astfel, în ceea ce mă privește, el a observat că pentru loviturile de atac, nu am sincronizat jocul genunchilor cu cel al mîinilor. Doina Corbeanu, atunci cînd execută loviturile de atac, nu îndoiea suficient genunchii. Filipov ne-a mai atras atenția asupra lipsei de echilibru dintre linile de atac ale echipei noastre. Și, pentru că s-a arătat atît de binevoitor, antrenorul de stat Filipov a răspuns, în continuarea discuției, întrebărilor pe care fiecare dintre noi i le-a pus.

De la Moscova, am plecat la Kiev, pentru un alt meci.

Dar, fiind vorba de un oraș nou pentru mine, de cunoștințe și impresii noi, cred că-mi va fi necesar un... spațiu nou într-un viitor număr al ziarului Sportul popular.

ADRIANA HONET
din echipa reprezentativă de volei a R.P.R.

50 DE ANI DE LA MOARTEA LUI CEHOV

Se implinesc astăzi cincizeci de ani de la moartea marelui scriitor clasic rus A. P. Cehov, a cărei operă a intrat de multă vreme în tezaurul literaturii universale. Hotărârea Consiliului Mondial al Păcii de a comemora cincizeci de ani de la înțelegerea din viață a lui Cehov subliniază importanța operei acestui strălucit reprezentant al poporului rus. Într-adevăr, în opera lui Cehov și-au găsit înfrunțarea cele mai remarcabile trăsături și însușiri ale literaturii clasice ruse și în primul rând legătura ei indisolubilă cu poporul ale cărui gânduri și speranțe le-a exprimat. Din paginile nemuritoarelor cărți scrise de Cehov se desprinde adevărul necruțător despre viața grea a poporului în societatea bazată pe exploatare, răsună chemarea la luptă în numele unui viitor luminos.

Maxim Gorki întemeietorul literaturii realiste socialiste l-a numit pe Cehov unul din cei mai buni prieteni ai Rusiei, un prieten inteligent și sensibil, împărțal plin de dragoste și compătimitare.

Cehov nu a fost un revolu-

ționar deoarece legile dezvoltării sociale nu-i erau clare. Dar marele scriitor realist, democrat convins și prieten adevărat al poporului a fost un alicat sincer al celor care au ridicat masele de oameni ai muncii în lupta pentru transformarea societății.

A trecut o jumătate de veac de la moartea lui Cehov. În acest răstimp țara sa s-a schimbat radical, a devenit de nerecunoscut; a crescut și s-a dezvoltat liber marea ei popor victorios. Cele mai îndrăznețe visuri ale celor mai buni oameni ai trecutului au devenit astăzi o realitate vie.

În țara noastră milioane de oameni ai muncii cinstesc astăzi memoria lui Cehov ale cărui cărți le citesc cu nesat, pentru că găsim în ele o armă puternică pentru demascarea dușmanului de clasă, o armă de luptă împotriva mentalității mic-burghize, a burocratismului și a servilismului caracteristic societății burghize.

Scriitor patriot, democrat și umanist, Cehov este contemporanul nostru, prietenul și tovarășul nostru de luptă.

Înainte campionatele R. P. R. de ciclism pe pistă

Eram obișnuiți din anii trecuți să vedem în finala campionatului de ciclism de viteză doar doi-trei alergători în lupta pentru primul loc. Dar în acest an, în afara faptului că la startul probelor de viteză, — care vor începe duminică — se va prezenta un mare număr de alergători, în lupta pentru titlul de campion și pentru primele locuri (care se anunță a fi deosebit de disputate) se află o serie întreagă de alergători cunoscuți. Alături de Ioniță, Oprea, Navrea, Lemindroi, tinerii Voicu, P. Tache, D. Dumitrescu, G. Dumitrescu și alții se prezintă cu frumoase șanse în acest campionat. Ioniță, campionul de anul trecut și V. Oprea au realizat în acest sezon, cu prilejul concursului internațional de la Tula, timpuri foarte bune (12,1 sec. și respectiv 12). În țară, cel mai bun timp din anul acesta a fost 12,6 sec. realizat de Voicu, Oprea, Navrea, Lemindroi. Acest timp nu indică însă posibilitățile reale ale viteziștilor noștri. La aceasta au contribuit desclădirea fizică a activității pe pistă și mai cu seamă, organizarea concursurilor pe velodrom numai în cursul dimineții. În afara campionatului regional, care a fost primul concurs pe pistă al anului, toate celelalte concursuri s-au desfășurat dimineața, pe o căldură foarte puternică. Asistând la câteva antrenamente (care s-au efectuat toate numai după amiază), am putut observa că mulți alergători au obținut timpuri, superioare celor din cadrul concursurilor de dimineață. Iată de ce socotim că pentru obținerea unor rezultate mai bune — care să reflecteze fidel posibilitățile viteziștilor și ale celorlalți alergători de pistă — este absolut necesar să se procedeze la organizarea de concursuri după amiază, cel puțin în aceste luni foarte calde. Comisia centrală de ciclism cunoaște foarte bine această situație; cu toate acestea, până în prezent nu a fost luată nici o măsură. Este cazul ca, cel puțin acum, la finala campionatului R.P.R. de ciclism pe pistă, comisia

centrală să se ocupe îndeaproape de această problemă și să o soluționeze în mod just.

În Uniunea Sovietică, majoritatea concursurilor de velodrom sînt organizate după-amiază și seara. Anul trecut, cu prilejul Festivalului, antrenorii sovietici ne-au sfătuit să organizăm curse în noaptea. Sugestia a fost luată în discuție dar, până în prezent, nu s-a făcut încă nimic. Pe lângă faptul că în concursurile de seară alergătorii, nefiind moleșiți de căldură, pot realiza timpuri bune, aceste concursuri ar atrage un număr mult mai mare de spectatori. În momentul de față, ciclismul pe pistă înregistrează un număr foarte redus de spectatori. Nici nu este de mirare pentru că, oricît de pasionat ai fi pentru cursele de ciclism, e greu să suporti timp de 5-6 ore în șir fazele fierbinții ale soarelui. Organizarea concursurilor în noaptea ar contribui mult la popularizarea ciclismului pe pistă.

La fete, lupta pentru primul loc se anunță a fi strînsă. Alături de Venera Vasilescu, Aurelia Drăghici, Eda Zürner, Maria Bisac, Silvia Iosif, vor lupta pentru a ocupa locuri de frunte. Și la fete, ca și la băieți, timpurile înregistrate în acest an nu ilustrează progresul realizat.

Duminică dimineața se va disputa și finala campionatului R.P.R. de fond. După cum se știe, acest campionat s-a mai disputat, dar, deoarece n-a fost obținută media orară necesară pentru a se putea decerna titlul de campion, ea se dispută din nou. Fondiștii noștri au datorat să lupte din toate puterile pentru ca, de această dată, să obțină rezultate de valoare, care să contribuie la ridicarea nivelului ciclismului de fond.

Campionatul de fond se va desfășura pe distanța de 200 km. pe șoseaua București-Pitești. Plecare și sosirea vor avea loc la orele 7,30 și, respectiv, 13 la kilometrul 10 de pe șoseaua București-Pitești. PAULA LĂZĂRESCU

Turneul de calificare al regiunii București la volei

Întrecerea dintre echipele de volei bucureștene din cadrul turneului regional de calificare pentru faza de zonă e pe sfîrșite. Jocurile desfășurate pînă în prezent au scos în evidență dirzenia cu care fiecare echipă a luptat pentru ocuparea unui loc cît mai bun în clasament.

La băieți, o frumoasă comportare au avut componentii echipei *Dinamo IX*, care au reușit să întrecă formațiile *Știința Construcții* și *Progresul Justiția*, serioase pretendenți la primele locuri. Sub posibilități s-a prezentat echipa *Progresul C.S.P.*, care a fost învinsă în ambele meciuri jucate.

Dacă la băieți lupta pentru pri-

mul loc pare a fi rezolvată, la fete lupta este încă foarte echilibrată. Jucătoarele echipei *Constructorul* dețin șefia clasamentului, secundate de *Progresul F. B.* și *Metalul I.P.R.O.M.E.T.*, care sînt la egalitate de puncte. Remarcăm în mod special buna comportare a jucătoarelor de la *Metalul*.

★

Ultima etapă a turneului de calificare al regiunii București se desfășoară joi, începînd de la ora 17,30, pe următoarele terenuri: *Știința II*: Progresul C.S.P. — *Dinamo IX* (m); *Dinamo*: Progresul Justiția — *Știința Construcții* (m); *Știința I*: Progresul F. B. — *Constructorul* (f).

După meciul athletic dintre echipele R. P. Romine și Elveției

Fără îndoială că au fost mulți elvețienii care au privit cu neîncredere hotărîrea Federației elvețiene de atletism de a deplasa la București echipele naționale ale țării lor, pentru întîlnirea cu formațiile reprezentative ale țării noastre. Un ziar local din Zürich scria chiar, referindu-se la acest eveniment sportiv, că este o adevărată „aventură” pentru atleții elvețieni.

Neîncrederea ziaristului din Zürich a fost împărțită chiar și de unii dintre membrii echipelor care se deplasau la București. Desigur, pentru aceștia „neîncrederea” a durat foarte puțin, spulberindu-se odată cu sosirea lor la București.

Nu vrem să amintim frumosul bilanț cu care oaspeții noștri au părăsit țara, ci numai cuvintele atletului Pierre Page, pentru a caracteriza întregul concurs: „A

Meciul dintre echipele R. P. Romine și Elveției s-a încheiat, după cum se știe, cu frumosul succes al sportivilor noștri, care au totalizat 204 puncte față de cele 126 ale partenerilor lor. Este interesant de arătat că atît atleții cit și atletele noastre au obținut victorii concludente la diferențe de 37 și respectiv 41 puncte.

Este interesant de știut că întîlnirea athletică Elveția — Germania Occidentală, desfășurată anul trecut la Zürich, a fost cîștigată de sportivii germani cu 128—103 puncte la bărbați și 79—31 puncte, la femei.

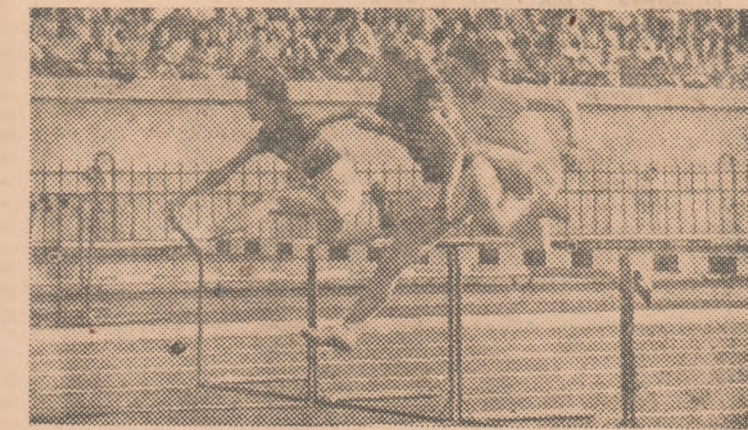
Și fiindcă tot sîntem la date statistice, amintim că în meciul cu Germania Occidentală atleții elvețieni nu au depășit nici un record național, în timp ce la București ei au făcut aceasta în 6 probe. Citeva dintre aceste recorduri, cel de

Cu atît mai îmbucurătoare ni se pare această observație, cu cît echipa noastră este tînără, iar diferența apreciabilă de punctaj din clasamentele generale arată că numeroase puncte au fost realizate de oamenii „numărul doi” ai probelor. Aceasta a fost cu puțință datorită faptului că atleții respectivi și-au îmbunătățit simțitor recordurile personale. Astfel, Al. Merică, în mod obișnuit „secundul” lui Söter, a devenit, prin indisponibilitatea acestuia, reprezentantul nostru principal la săritura în înălțime. Conștient de importanța sa minime, Al. Merică s-a străduit din răsputeri să mențină tradiția întrecerilor acestei probe, conform căreia săritorii noștri nu au pierdut niciodată locul întâi pe acest stadion. Totodată, Al. Merică a reușit să obțină un rezultat remarcabil (1,94 m) care-l situează printre cei mai buni săritorii europeni. Un alt „secund”, care s-a apropiat de valoarea concurentului principal, este și Gh. Stănel. La 400 m. garduri el a obținut 53,8 sec. Performanțe bune au mai obținut: M. Dumitrescu (4,10 m. la prăjlină), Ion Bădici (9:25,4 la 3000 m. obst.), Elisabeta Nemetz (5,46 m la lungime), V. Zăvădescu (11,51 m. la triplu salt), T. Sudrîgean (49,6 sec pe 400 m. plat), P. Popescu (3:57,6 la 1500 m.). Fiecare dintre acești „secunzi” și-au stabilit noi recorduri personale.

Nu trebuie să uităm însă că în acest concurs Ion Opreș a reușit un nou și valoros record național — 14,6 sec. — pe 110 m. garduri, cea mai bună performanță europeană a anului, care a mai fost realizată pînă acum doar de trei atleți, că Gabriel Georgescu a aruncat 15,87 m., de asemenea un nou record, că Sanda Grosu a sărit 5,60 m. record de senioare și junioare. Dar și alți atleți au obținut, cu acest prilej, rezultate remarcabile: Zeno Dragomir, Aneliese Reimesch, Ilarie Mărgas și Al. Stoescu, Sorin Ion, Ilie Savel, Haralambie Răcescu, Gr. Cojocaru, Ioana Luță, Heana Marks, Ana Șerban, Lia Jung, Lia Manoliu și alții.

Deși adversarii lor nu emiteau pretenții pentru victorie și problema primelor două locuri nu se punea aruncătorilor noștri, totuși C. Dumitru și N. Răscănescu n-au concurat pe măsura ultimelor lor rezultate la aruncarea ciocanului. Impresia noastră este că ei au fost nejustificat de nervoși și contractați în timpul aruncărilor și că de aceea nu au realizat performanțele așteptate. Dinu Cristea și C. Grecescu au terminat epuizați cursa de 10 000 m. din cauza unei greșite tactici pe care au folosit-o lipsindu-ne de un loc care, în mod normal, trebuia să ne revină. Dacă pentru C. Grecescu poate exista scuza lipsei de experiență, pentru Dinu Cristea aceasta nu poate fi luată în considerare.

R. VILARA
E.M. VALERIU

Ana Șerban a obținut luni, 11,8 sec pe 80 m. garduri, cel mai bun rezultat al său din acest an.

fost o „aventură” foarte plăcută, care merită să fie repetată de cît mai multe ori. Am fost primii ca nicăieri pînă acum; am avut condiții ideale pentru a ne simți foarte bine și pentru a putea concura la cea mai ridicată valoare a noastră. Nu pot să trec cu vederea starea excelentă a pistei stadionului Duv., care este cea mai odihnită pe care am concurat vreodată”.

Rîndurile de pînă acum nu au servit doar ca introducere la materialul retrospectiv pe care vrem să-l scriem. Ele sintetizează, după părerea noastră, esențialul în legătură cu meciul athletic ce s-a încheiat, cu atît mai mult cu cît aprecieri asemănătoare au avut fiecare dintre componenții echipelor naționale ale Elveției.

Într-adevăr, prima noastră întîlnire cu atleții elvețieni a însemnat un fericit prilej de cunoaștere a sportivilor din cele două țări, în prilej de verificare a posibilităților actuale ale ambelor echipe în vederea apropiatelor campionate europene și... un prilej pentru ziaristul din Zürich de a afla chiar din gura compatrioților săi, în ce condiții se desfășoară o întrecere internațională în Republica Populară Romină.

Tehnica și experiența nu sînt suficiente pentru a cîștiga concursurile de floretă și sabie

Spre deosebire de campionatul de floretă al juniorilor, care s-a bucurat de un succes deplin din toate punctele de vedere, finalele campionatelor de floretă fete și sabie juniori nu s-au remarcat decît prin dirzenia cu care fiecare trăgător și-a apărut șansele. În general, valoarea acestor două finale a fost sub valoarea finalelor de floretă juniori și nici nu au reușit să demonstreze un salt calitativ față de campionatul de anul trecut.

Și la floretă fete și la sabie, încă din seriile eliminatorii s-au delasat o serie de trăgători care, de altfel, au ajuns pînă la urmă să-și dispute titlurile de campion. Specificul pentru aceste două probe a fost diferența deosebit de mare între pregătirea unor trăgători frunțași și restul participanților.

La floretă fete, în afară de campioană, o revelație a acestor campionate a fost și tînăra reprezentantă a colectivului Progresul Tg. Mureș care, deși în vîrstă de numai 14 ani și participă pentru prima dată într-o finală de campionat republican, a reușit să se impună ca una din trăgătoarele de viitor. De altfel, în semi-finală ea a reușit să întrecă pe cea mai tehnică trăgătoare a concursului, Eugenia Tărăngoiu, iar în finală — în urma a două victorii — să se clasaze pe locul 5.

Turneul final al acestei probe a avut o desfășurare mai interesantă,

remarcîndu-se, în special, lupta pentru titlul de campioană între favorita principală a concursului, EUGENIA TĂRĂNGOIU (Progresul F. B.) și tînăra reprezentantă a colectivului Progresul Tg. Mureș, OLGA ORBAN, Eugenia Tărăngoiu pornea favorită și pentru cei mai optimiști susținători ai trăgătoarei Orban. Cu o lună în urmă se dovedise una din cele mai bune trăgătoare din țară, ocupînd locul II în campionatele de senioare. Experiența și pregătirea tehnică superioară de care dispune o dețeașă, ca valoare, de toate celelalte trăgătoare și chiar de adversara ei principală. Dar aceste elemente s-au dovedit insuficiente pentru cucerirea invizibilului titlu de campioană. Olga Orban, inferioară ca experiență și chiar ca tehnică, a cîștigat pînă la urmă, reușind să îmbine armonios pregătirea tehnică cu o putere de luptă și o voință de neînfrînt. Prin calm, dirzenie și o bună orientare tactică, ea a reușit să depășească superioritatea tehnică a trăgătoarei E. Tărăngoiu care, tocmă în barajul decisiv, a fost lipsită de stăpînire de sine, de încredere în forțele sale și care s-a demoralizat cu ușurință observînd tendința unor dîntre arbitrii de margine — Gurath și Csipier — de a refuza unele din acțiunile ce-i erau favorabile.

O situație asemănătoare a existat și la proba de sabie, unde preten-

dentul principal la titlul de campioană, NICOLAE GHILEZAN (Știința Cluj) a fost întrecut, în barajul decisiv, de reprezentantul colectivului Metalul Satu Mare, VASILE KOSA. Victoria acestuia, indiferent de faptul că a fost obținută în condiții cu totul speciale, reprezintă o înclinare meritată a perseverenței cu care muncește și a dirzeniei cu care știe să lupte în fiecare asalt.

Dintre rezultatele celorlalți participanți la această probă este remarcabilă performanța trăgătorului NICOLAE DRIMBA (Fl. roșie Timișoara) care, deși „nespecializat” la sabie, a reușit să termine concursul pe un loc frunțos (4). Viteza și viteză sa de execuție, care au entuziasmat pe cei ce l-au urmărit asalturile, sînt calități care-l prezintă ca pe un trăgător de mare valoare.

Se impune însă, ca el să gîndească mai mult în acțiunile pe care le întreprinde, să renunțe la atacurile „orbești”. De asemenea, el trebuie să înțeleagă că în scrimă se cere și finețe. Iar atacul și apărarea au o egală importanță. Alături de el, IOSIF TATAR (Metalul Satu Mare), SORIN POENARU (Flacăra Ploiești), GAVRIL SZENT-PALYI (Progresul Oradea), IADIS-LAU ROHONYI (Știința Cluj) și POP SABIN (Știința Cluj) și-au meritat cu prisosință locul printre primii opt spadasi juniori ai țării. R. ILIESCU

Comportarea gimnastelor noastre la campionatele mondiale de la Roma

Valorosul loc patru pe echipe, ocupat de gimnastele noastre la recenta ediție a campionatelor mondiale este, fără îndoială, un succes important al mișcării noastre sportive. La campionatele mondiale de la Roma gimnastele noastre au întrecut o serie de echipe ale unor țări unde gimnastica are o veche tradiție. Astfel, echipa noastră feminină, care a obținut la cele patru aparate, în exercițiile impuse și liber alese și la exercițiul de ansamblu un total de 498,57 puncte, a întrecut, în clasamentul general pe națiuni, echipa Italiei cu 2,80 puncte, echipa R. P. Polone cu 2,91 puncte, a R. P. Bulgariei cu 5,08 puncte, a Suediei cu 7,36 puncte, a Franței cu 8,21 puncte și echipa Germaniei Occidentale cu 12,01 puncte. Cu o diferență și mai mare gimnastele noastre au întrecut echipele Jugoslaviei, Austriei, Belgiei, Luxemburgului, etc. De remarcat că echipa Luxemburgului, ca și cea a Franței, au fost prezente la toate cele 13 ediții ale campionatelor mondiale de gimnastică. Reprezentativa noastră feminină a fost întrecută numai de echipa Uniunii Sovietice (524,31 puncte) a R. P. Ungare (518,20 puncte) și a R. Cehoslovace (511,75 puncte).

Deși echipa noastră a ocupat un loc fruntaș, componentele ei, cu excepția Elenei Leuștean, clasată pe locul 5 (74,24 puncte), a Agnei Hoifman, clasată pe locul 19 (71,07 puncte) și a Anței Ticu, clasată pe locul 33 (70,53 puncte), celelalte gimnaste ale noastre s-au clasat între locurile 42 și 102, dintr-un total de 125 concurențe. Astfel, Emilia Vătășoiu a ocupat locul 42 cu 69,94 pte., Elena Dobrovolski locul 49 cu 69,71 pte., Teofila Băiașu locul 65 cu 68,32 pte., Eveline Slavici locul 68 cu 67,99 pte. și Ileana Gyarfás locul 102 cu 62,35 pte.

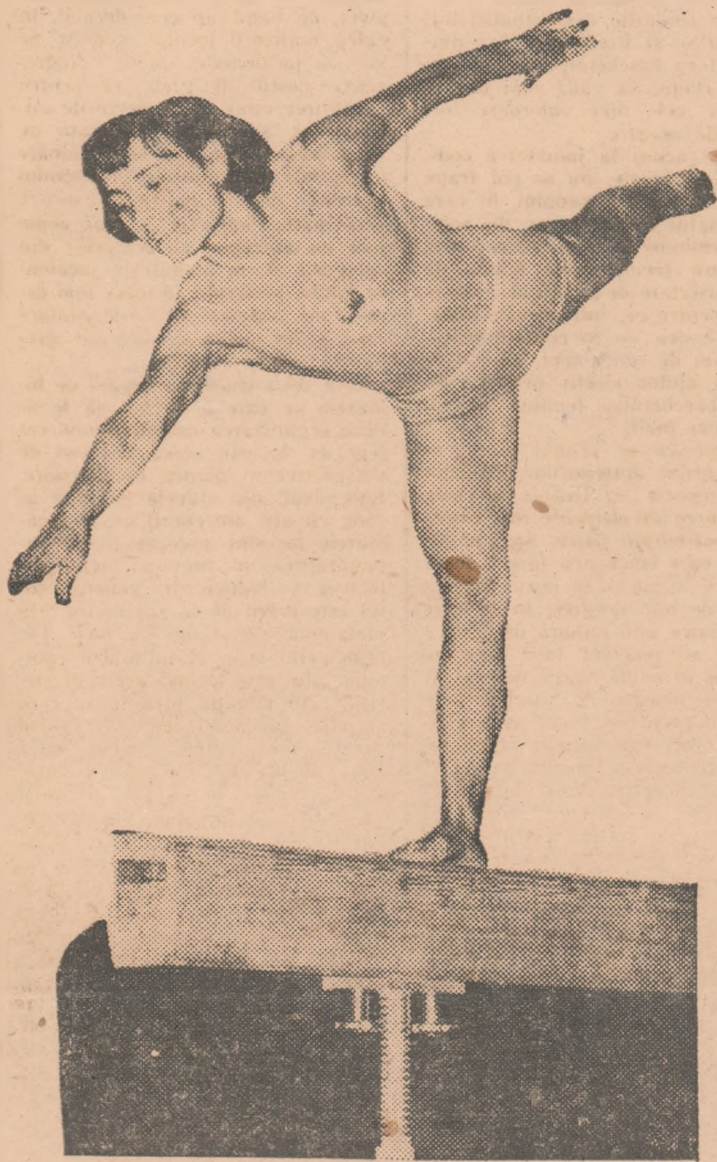
Diferența mare de puncte care există între Elena Leuștean și restul echipei se explică prin comportarea excepțională și constantă pe care a avut-o această gimnastă la majoritatea aparatelor. În tot timpul concursului, maestra sportului Elena Leuștean s-a străduit să execute exercițiile la un înalt nivel tehnic. Ea a realizat astfel performanțe tot mai bune de la aparat la aparat, iar notele obținute la exercițiile liber alese sînt mult mai ridicate decît cele primite la exercițiile impuse. Numai în exercițiul liber ales la paralele, unde a lucrat, de altfel, tot atât de bine ca la impus, Leuștean a obținut o notă mai mică, deoarece exigența arbitrilor a fost mult mai mare la liber alese decît la impuse. Iată de ce ea a primit la impus nota 9,40 iar la liber ales numai nota 9. La celelalte aparate ea a obținut următoarele note: la sol, impus 9,26, liber ales 9,56; la sărituri, impus 9,26, liber ales 9,36; la birnă impus nota 9 iar la liber ales 9,40. Dacă Elena Leuștean obține în exercițiul liber ales la paralele aceeași notă ca la impus, adică 9,40, ea ar fi putut ocupa locul 3 în clasamentul general individual.

De asemenea, trebuie subliniat faptul că ea s-a clasat pe locuri fruntașe și în clasamentele pe aparate, cu excepția paralelelor unde a ocupat locul 27. La sol, ea figurează pe locul 8, clasîndu-se înaintea multor gimnaste cu renume, ca fosta campionă mondială Helena Rakoczi (R.P. Polonă), Evy Bergren (Suedia), Edith Perényi (R. P. Ungară) și altele. În exercițiile la birnă ea s-a clasat pe locul 9, întrecînd toate gimnastele din echipele R. P. Bulgariei, R. P. Polone, Suediei, Franței, Italiei, etc. Exercițiul cel mai greu l-au constituit săriturile peste cal. La acest aparat Elena Leuștean deține locul 13, întrecînd multe gimnaste fruntașe la campionatul mondial ca Eva Bosakova, Keleti Agnes, ș. a. Cum am spus mai sus, săriturile au prezentat cea mai mare dificultate, atât pentru gimnastele noastre cît și pentru celelalte. În primul rînd, pentru că pîlea cu care era învelit aparatul, nu avea

suficientă aderență, iar în al doilea rînd trambulina a fost surprinzător de elastică pentru majoritatea concurenților. Așa se explică faptul că o serie de gimnaste cu o pregătire excepțională au primit note foarte mici la sărituri, iar unele au suferit chiar accidente, cum a fost cazul gimnastei Sofia Muratova, care a căzut, fracturîndu-și mîna. De asemenea, gimnasta maghiară, Keleti Agnes (campiona mondială la paralele) a ratat cele două încercări la sărituri, obținînd nota 0. Din echipa noastră, Leuștean a fost cea

gimnastă din echipa noastră care a făcut greșeli mai mari. Ea nu s-a putut clasa în imediată apropiere a coechipierelor sale din pricina celor două căderi — la sărituri și la birnă — astfel că a trebuit să se mulțumească cu un total de 62,35 puncte și cu locul 102 în clasamentul individual compus.

În exercițiile de ansamblu cu aparate portative, reprezentantele noastre au făcut o frumoasă demonstrație, ocupînd locul 7 în clasamentul probei, înaintea echipelor Franței, Germaniei Occidentale, R. P.

Iată-o pe reprezentanta noastră Anica Ticu, executînd exercițiul impus la birnă. La acest exercițiu ea a obținut locul doi, în cadrul echipei, cu nota 8,83.

care a avut cea mai bună comportare la acest aparat. Ea a obținut, la cele două exerciții, impus și liber, nota 18,62; respectiv 9,26 și 9,36. O sarcină de viitor a gimnastelor noastre fruntașe și a colectivului de antrenori trebuie să fie înălțurarea deficiențelor care mai există la această probă.

A doua clasată din echipa noastră este Agneta Hoffman; ea a totalizat 71,96 puncte, ocupînd locul 19 în clasamentul general individual. Hoffman a lucrat în general bine, la toate aparatele, îmbunătățindu-și locul în clasament de la exercițiul la exercițiu, cu excepția săriturilor unde și ea a primit, în a doua zi de concurs, la liber ales, o notă mai mică decît la impus (9,35 față de 9,16).

Anica Ticu, a treia clasată în echipa noastră și a 33-a în clasamentul campionatului, s-a străduit să execute cît mai bine toate exercițiile și în mare măsură a reușit. Ea a avut o comportare bună în special la exercițiul liber ales, la paralele, unde, cu toate că a prezentat o serie de elemente foarte grele, a lucrat cu o atenție și o siguranță demne de laudă.

După Ticu s-au clasat, în ordine, Vătășoiu, Dobrovolski, Băiașu, Slavici și Gyarfás. Cu excepția lui Gyarfás, gimnastele noastre au făcut față întrecerilor, au învins toate greutățile ivite, nu s-au demoralizat și s-au încurajat reciproc în momentele grele ale concursului. Un merit special îl are Eveline Slavici, care, deși bolnavă cu o zi înainte de concurs, a insistat să fie introdusă în echipă și, cu toate că nu a făcut nici un antrenament la locul de desfășurare a concursului, s-a comportat multumitor față de cerințele acestui campionat mondial. Ileana Gyarfás a fost singura

Polone, Jugoslaviei, etc. Această probă a fost cea mai grea pentru gimnastele noastre. Li se cerea un moral foarte ridicat, deoarece au fost pe penultimul loc în ordinea de concurs și celelalte echipe care erau clasate în urma noastră pînă la această probă, primiseră de acum note mari. De exemplu, echipa Italiei: nota 71. Era normal, așa dar, ca gimnastele noastre să fie emoționate, mai ales că știau că vor trebui să lucreze în așa fel încît să obțină cel puțin 67 puncte pentru a-și menține locul 4 în clasamentul general. La emoțiile crescînde ale gimnastelor noastre a contribuit și faptul că arbitrajul era din ce în ce mai sever; echipele care au lucrat frumos la această probă, ca de pildă echipa R. P. Polone, sau cea a Franței, au primit note sub 67. Totuși, în momentul în care echipa noastră a urcat pe podium pentru a prezenta exercițiul de ansamblu în fața celor opt arbitri, emoția a dispărut și întreg exercițiul a reușit... Iar cînd pe tabla de rezultate a apărut nota 68,20, gimnastele noastre au plîns de bucurie. Locul 4 era asigurat.

Pentru buna comportare a echipei feminine care ne-a reprezentat țara la ultima ediție a campionatelor mondiale de gimnastică, trebuie evidențiat antrenorii lotului respectiv, în frunte cu Andrei Szasz. Aceștia au depus toate eforturile și au folosit toate cunoștințele lor în pregătirea echipei pentru ca patria noastră să fie reprezentată cît mai demn la această importantă competiție mondială.

T. RABȘAN

Activitatea la natație

◆ Ne aflăm în plin sezon de natație. În țară au loc numeroase concursuri de înot și, conform prevederilor calendarului sportiv intern, nu lipsește nici activitatea competițională oficială.

În zilele de 9, 10 și 11 Iulie au avut loc în Capitală întrecerile de înot din cadrul campionatului regional de Juniori categoria I-a (17-18 ani). Nu mai departe decît acum două săptămîni, Juniorii de categoria II-a (15-16 ani) își disputaseră înfîietatea în cadrul aceluiași campionat. Revenind la concursul rezervat Juniorilor de categoria I-a, trebuie să menționăm largă participare a acestora. Au fost probe (100 m. liber Juniori, 100 bras Juniori și Junioare) care au necesitat 3-4 serii a cîte 7 concurenți. Nu este mai puțin adevărat că au existat și probe (800 m. liber) doar cu un singur concurent sau cu două concurenți (100 m. fluture Junioare). Participarea largă a Juniorilor la startul probelor, precum și frumoasa lor comportare, sînt fapte îmbucurătoare și totodată semnificative. A reieșit limpede că există materialul uman căruia, dacă-i adăugăm condițiile create, avem dreptul să fim încrezători în viitorul natației noastre. Din nou s-a văzut care sînt colectivele unde există sau nu, preocupare pentru secția de natație. Colective ca Știința, Progresul F. B., Tînărul dinamovist, Voința, Rezervele de muncă, au prezentat la start înțelegători mulți, cu o bună tehnică a stilurilor de înot. Colective cu o frumoasă tradiție la natație ca Locomotiva Grivița Roșie (antrenor Szatmari) și Constructorul (antrenor N. Blidaru) ne-au obișnuit, de o bună bucată de timp, să facă simplă figurație. Nu au găsit oare acești antrenori nici un element cu perspective în școlile sportive de tineret pe care le conduceau iarna trecută la bazinul acoperit? Numeroși tineri din centrele de antrenament din Capitală așteaptă cu nerăbdare sprijinul activ al unui antrenor care să le șlefuiască cunoștințele căpătate în aceste centre.

Fără să atingă forma lor cea mai bună, înotătorii au obținut rezultate multumitoare. Tînărul înotător de la Știința, C. Marinescu, ni s-a părut a fi cel mai în formă, iar rezultatele obținute ne fac să vedem în el o speranță a natației noastre. (Marinescu n-a împlinit încă 14 ani). Fie că înnoată liber, fluture sau spate el obține rezultate foarte bune pe 50 m. (30,5 la liber, 38,4 la spate, 35,0 la fluture). De altfel, și la 100 m. liber timpul lui cel mai bun, 1:08,7, este deosebit de valoros pentru vîrsta lui. Rezultatul realizat în prima zi de concurs în proba 50 m. fluture băieți: 35,0 constituie un nou record al R.P.R. Vechiul record: 35,9 îi aparținea tot lui. Probele de 100, 400 și 800 m. liber l-au revenit lui Aurel Ionescu (Dinamo). Timpurile 1:05,2 (100 m.) și 11:22,1 (800 m.) sînt recorduri personale. Bun este și timpul cu care a terminat proba de 400 m. liber. 5:26,4 este cea mai bună performanță obținută de el într-un bazin de 50 m. Frumos s-a comportat și Astrid Göbbel (Știința) în proba 100 m. bras. Ea a sosit prima, cu timpul de 1:36,4, întrecînd pe Maria Bratu cu 2 sec. și 2 zecimi (Bratu ni s-a părut oboșită). Gabriela Mangezius și Maria Bratu au mers mult mai slab ca anul trecut pe distanța 200 m. bras. Duminică au realizat 3:25,6 și, respectiv, 3:31,0 (timpurile lor cele mai bune de anul trecut 3:20,1 și respectiv 3:23,9). La fel și F. Goldberger (C.C.A.) a mers 1:17,5 la 100 m. fluture. Anul trecut, cu 1:16,5, era al 7-lea pe

lista celor mai buni „înoturiști” din țară și al 5-lea Junior după Marchițiu, Greiner, Popescu și Zahan. Timpuri bune au mai realizat: Cristu Lichardopol (Progresul F. B.) 1:21,2, record personal egalat la 100 m. spate. Adrian Oanță (Dinamo) 2:56,5 (200 m. bras), Mircea Olaru 2:56,5 (200 m. mixt individual), Margareta Witgenstein (Știința) 43,3 (50 m. fluture).

◆ Cu meciurile Progresul F. B.—Locomotiva și Tînărul dinamovist—Rezervele de muncă a luat sfîrșit campionatul regional de polo pentru Juniori pe anul 1954. Spre deosebire de anii trecuți, cînd nu se înscriseră decît 4-sau cel mult 5 echipe, la campionatul regional din anul acesta au luat parte 7 echipe. Deși nu toate au dovedit o pregătire temeinică, totuși, unele jocuri au dat loc la dispute pasionante, de un nivel tehnic ridicat. Trebuie relevată, în primul rînd, comportarea foarte bună a jucătorilor de la Știința, echipă campioană regională pe anul 1954. Jucătorii acestei echipe și-au întrecut adversarii din toate punctele de vedere (viteză, tehnică, disciplină). Ei au terminat campionatul neînvinși și au înregistrat un golaveraj neobșnuit: 45:2. De aici rezultă că înaintarea foarte eficientă este dublată de o apărare de nepătruns. Este important de știut că majoritatea jucătorilor de la Știința înnoată sub 31 secunde și chiar sub 30 pe 50 m. (Blajek Kröner, Zane, Marinescu). Coeziunea perfectă și o disciplină ireproșabilă constituie secretul victoriilor obținute de această formație foarte tînără.

Cea de a doua clasată, Tînărul dinamovist, își merită pe deplin locul, fiind cea mai bună formație după Știința. Jocul echipei este bazat pe viteza lui Olaru și Panătescu și pe tehnica individuală a citorva jucători ca Mălin, Oanță, Naum. La înaintare, echipa aplică vechiul sistem: centrul fix. Comportarea inegală (5-0 cu Progresul F. B., 6-3 cu C.C.A., 5-4 cu Voința, 4-3 cu Locomotiva), demonstrează că apărarea nu este la nivelul atacului. Pe locul 3 Progresul F. B. își bazează jocul pe câteva individualități. În special Dima, Lichardopol și Benedek. Înaintarea este însă ineficientă. Lipsa de pregătire a împiedicat pe C.C.A. să ocupe un loc mai bun în clasament. Apărarea, foarte slabă, nu s-a ridicat la nivelul compartimentului ofensiv, unde Bock și St. Ionescu au excelat. Și Voința, care a ocupat locul 5, și-a bazat jocul, ca și Progresul, pe un singur jucător, Ciobă, care are o bună viteză, dar o insuficientă pregătire tehnică.

În acest campionat Locomotiva a arătat unde duce lipsa de interes a antrenorului (Szatmari). Și poate tot din cauza acestuia, și a jucătorilor. A fost singura echipă complet neantrenată și cu jucători nedisciplinați (Popescu, Chiroiu). Cu puțin interes, Locomotiva putea să ocupe un loc superior. Am remarcat, totuși, pe Comodinski și Negulescu Lucian. Echipa Rezervele de muncă nu putea da mai mult, deoarece componenții echipei se află la începutul alfabetului jocului de polo.

Nu putem încheia fără a pomeni cele câteva lacune care au îngreunat desfășurarea acestui campionat. Prima, care, de altfel, a determinat și pe celelalte, a fost necunoașterea regulamentului de către o bună parte dintre jucători. Din această cauză, ei au vociferat tot timpul, oferind un spectacol urt pentru o competiție rezervată tineretului. În ceea ce privește arbitrajul, ele n-au fost multumitoare.

C. NICOLAESCU

Se reia turul campionatului republican de polo pe apă

Programul jocurilor de polo din cadrul turului campionatului republican de polo pe apă este următorul:

ETAPA V-a 25 IULIE

Cluj: Progresul-Flamura roșie Timișoara; Tîrgu Mureș: Progresul-Tînărul dinamovist Buc.; Oradea Constructorul-Progresul București (restanțe Metalul Cluj-C.C.A. și Știința Cluj-Dinamo Tg. Mureș).

ETAPA VI-a 29 IULIE

Cluj: Știința-Progresul București; Cluj: Metalul-Progresul Tg. Mureș; Timișoara: Flamura roșie-Tînărul dinamovist Buc.; (restanțe C.C.A.-Constructorul Oradea și Dinamo Tg. Mureș-Progresul Cluj).

ETAPA VII-a 1 AUGUST

Cluj: Metalul-Flamura roșie Ti-

mișoara; Tg. Mureș: Progresul-Constructorul Oradea; București: Tînărul dinamovist-Știința Cluj (restanțe Progresul Buc.-Dinamo Tg. Mureș și Progresul-Cluj C.C.A.

ETAPA VIII-a 4 AUGUST

Cluj: Știința-Progresul Cluj; Timișoara: Flamura roșie-Progresul Tg. Mureș; Oradea: Constructorul-Tînărul dinamovist Buc. (restanțe C.C.A.-Progresul Buc. și Dinamo Tg.-Mureș-Metalul Cluj).

ETAPA IX-a 12 AUGUST

București: Progresul-Flamura roșie Timișoara; Tg. Mureș: Progresul-Știința Cluj; Oradea: Constructorul-Metalul Cluj; București: Tînărul dinamovist-Progresul Cluj (restanțe C.C.A.-Dinamo Tg. Mureș).

SPORTUL POPULAR

Nr. 2456

Pag. 5-6

Comportarea față de adversar in jocul de handbal

Comentariu pentru arbitri, antrenori și jucători (III)

Tot în legătură cu articolul 6 din regulamentul internațional de handbal, trebuie discutate și lămurite modificările alinaielor 2 și 4.

În forma actuală a regulamentului, este permisă blocarea adversarului cu corpul. Brațele și mâinile pot fi folosite numai pentru a deposeda adversarul de mingea.

Blocarea adversarului cu brațele, mâinile sau picioarele este interzisă. Aceste abateri se vor pedepsi cu o aruncare liberă și avertisment dat jucătorului respectiv. În caz de recidivă, se acordă aruncare liberă și eliminare pe 5 minute. O nouă abatere se sancționează cu aruncare liberă și eliminare definitivă. În situații clare de gol, în locul aruncării libere se va acorda aruncare de la 13 m. Avertismentul și eliminarea temporară sînt sancțiuni menite să determine pe jucător să-și schimbe maniera de joc. Dacă și după o eliminare temporară, jucătorul, în mod intenționat, se va abate din nou de la regulament, el va fi eliminat definitiv.

Din studierea atentă a regulamentului rezultă că adversarul poate fi blocat cu corpul, în scopul de a-l obliga prin acest procedeu, să-și schimbe direcția, să încetinească alergarea sau chiar să se oprească. Există la noi părerea greșită că apărătorul nu are voie să se deplaseze în direcția contrară direcției de înaintare a adversarului. Se susține că apărătorul poate să aștepte pe loc, să se deplaseze lateral sau să se lanseze cu adversarul. Noi precizăm încă odată că apărătorul are voie să-și deplaseze corpul în orice direcție, în timp ce adversarul, în direcția de înaintare, nu are voie să se deplaseze în direcția contrară direcției de înaintare a adversarului. El are obligația să nu transforme această întâmpinare într-un „bodi-ec” ca la hochei pe gheață, adică să lovească sau să imbrințască pe adversar cu umărul, cu pieptul, cu cotul, cu șoldul sau cu piciorul. În articolul precedent am arătat că apărătorul se poate lăsa de adversarul său și poate exercita o împingere cu corpul, scoțându-l, prin aceasta, din direcția de alergare. Se cere însă ca împingerea să fie violentă, ciocnirile și imbrințirile care produc dezechilibrarea bruscă a adversarului și care evită de apărător. În caz contrar, se acordă aruncare liberă. Dacă apărătorul a acționat brutal pe adversar în propria jumătate de teren, se acordă aruncare de la 13 m.

În privința folosirii mâinilor și a brațelor, reiese clar din textul regulamentului că ele pot fi întrebuințate numai pentru acțiunea pur tehnică de scoatere a mingii. Folosirea brațelor pentru oprirea adversarului, pentru jănerea lui sau pentru a-l obliga să-și schimbe direcția, nu este admisă. Cu alte cuvinte, blocarea drumului adversarului cu brațele deschise lateral, indiferent dacă acesta este sau nu în stăpînirea mingii, este interzisă de regulament și va fi sancționată după cum am arătat mai sus.

Nu trebuie înțeles că de acum jucătorii vor trebui să-și țină brațele lipite de corp și nemiscate. Din analiza teoretică a poziției fundamentale a apărătorului și a procedurilor de mișcare în teren, rezultă că brațele pot fi îndoitte în coate și că pot fi mișcate pe lângă corp sau duse lateral, în scopul echilibrării corpului, executării unor mișcări compensatorii sau pentru a ajuta deplasarea în teren. În afară de aceasta, mai trebuie să știm că brațele pot fi ținute în poziția fundamentală, gata pentru a interveni la orice minge sau pentru a favoriza plecările rapide în orice direcție.

Arbitrii trebuie să observe intenția jucătorului în apărare, să aprecieze acțiunile lui defensive și să decidă în conformitate cu cele arătate mai sus.

În legătură cu articolul 6 care precizează comportarea față de adversar, trebuie să analizăm și să lămurim relația dintre înaintaș și apărător. Pe primul plan se situează problema „treccerilor forțate” ale înaintașilor sau, așa cum mai sînt numite, a „întrărilor forțate”, problema pe care arbitrii noștri o interpretează adesea greșit.

Am arătat mai sus că apărătorul are voie să blocheze pe ad-

versar cu corpul, obligându-l să-l ocolească. Amindoi au datoria să evite ciocnirea în relațiile lor pe teren. În cazul cînd înaintașul provoacă o ciocnire, el este sancționat cu o aruncare liberă, deoarece a comis un fault. Asemenea faulturi comite înaintașul ori de cîte ori se ciocnește de un apărător, care se găsește pe poziție de apărare, stînd pe loc sau fiind în deplasare și procedează, în limitele permise de regulament, la deposedarea adversarului de minge, la determinarea acestuia să-și schimbe direcția de deplasare sau la marcarea strictă a lui. Cele mai frecvente faulturi sînt acelea cînd înaintașul, fără a-l ocoli pe apărător, „întră” în acesta, sau cum am spune cu alte cuvinte înaintașul „dă buzna” peste apărător. În toate aceste cazuri înaintașul trebuie sancționat.

Dacă în fața înaintașului care vrea să pătrundă, se găsesc doi sau mai mulți apărători apropiați unul de altul și care în mod regulamentar îi barează drumul, formînd un fel de zid, acesta este obligat să-l ocolească. Dacă forțază trecerea printre corpurile apărătorilor, exercitînd presiuni violente asupra acestora, înaintașul se face vinovat de „treccere forțată”, lucru care se penalizează tot cu aruncare liberă împotriva lui (bineînțeles, dacă apărătorii nu comit înainte de „treccere forțată” o abatere de la regulament).

Unde greșesc cel mai mult arbitrii noștri?

Sînt cazuri în care apărătorul, fiind fentat într-o anumită direcție de către un înaintaș, nu mai are timp să readucă centrul de greutate și deci corpul, în direcția pe unde va trece atacantul. El are posibilitatea fizică de a înclina brațul lateral într-un anumit timp, mult mai scurt, opunîndu-se astfel trecerii înaintașului, lucru interzis de regulament. Este perfect reglementară deci, trecerea înaintașului „peste” brațul apărătorului. Arbitrii nu trebuie să sancționeze sub nici un motiv falsă „treccere forțată” a înaintașului. Dar nici nu trebuie să se grăbească în a sancționa pe apărător. Ei trebuie să acorde legea avantajului în favoarea înaintașului asupra căruia apărătorul comite o infracțiune și să aplice regulamentul de-abia în momentul cînd înaintașul a fost oprit și nu mai poate acționa eficient.

În același fel trebuie să se comporte arbitrii în cazul cînd doi apărători, întinzînd brațele lateral, încearcă să oprească trecerea unui înaintaș, printre ei. Arbitrii trebuie să facă distincție între „treccere forțată” a înaintașului printre apărătorii care acționează regulamentar și această „treccere”, care după cum am văzut, nu constituie din partea înaintașului, nici o abatere de la regulament.

Înaintașul trebuie să fie sancționat cu aruncare liberă în cazul cînd pătrunde pe lângă sau „în” apărător, apăsînd trunchiul și capul înainte. Această depășire cu capul înainte a apărătorului este considerată în handbal joc periculos și sancționată ca atare. În același fel se apreciază și cazul cînd un jucător plonjează după minge în direcția și în apropierea unui adversar. Plonjonul după minge, efectuat la o depărtare oarecare de adversar, este admis.

Ca încheiere vrem să precizăm încă odată, că aceste comentarii sînt făcute pe marginea textului regulamentului internațional, pe care-l aplică țările cu care noi vom avea întîlniri în viitor.

Arbitrii noștri au datoria să-și însușească acest regulament și să aplice întocmai în practica arbitrajelor, precizările de mai sus.

Pentru a putea face față cerințelor actualei formulări a regulamentului, se cere o nouă orientare în pregătirea fizică, tehnică și tactică a jucătorilor. Mai mult ca ori cînd, trebuie să se pună accentul pe munca educativă cu jucătorii, pentru a-i convinge de justetea noilor precizări aduse regulamentului de joc. Eforturile comune ale arbitrilor, antrenorilor și jucătorilor, depuse în spiritul noului regulament, vor contribui la creșterea valorii handbalului nostru pe plan internațional.

KUNST IOAN
SPIER FRANCISC
antrenori

La jumătatea campionatului feminin de baschet

Despre jucătoare tinere, pregătire și altele

În anii trecuți, jucătoarele noastre fruntașe nu aveau prilejul să participe la o competiție de regularitate care să le asigure continuitatea în pregătire și posibilitatea de a progresa.

În acest sens, organizarea unui campionat sistem turneu era, fără îndoială, necesară, mai ales dacă ținem seama că baschetul nostru feminin se găsește la un nivel scăzut, sub posibilitățile sportivelor noastre și sub condițiile create.

Iată pentru ce programarea campionatului categoriei A la baschet feminin în calendarul intern al anului 1954, a produs multă satisfacție în rîndurile baschetbalistelor, antrenorilor și, firește, a unora dintre iubitorii baschetului, care aveau astfel prilejul să vadă mai des în întrecere cele mai valoroase formații ale noastre.

Sîntem acum la jumătatea competiției și, firește, nu se pot trage concluzii asupra gradului în care campionatul a folosit sau nu echipelor feminine. Putem vedea însă, ce trebuie făcut, ținînd seama de cele constatate de-a lungul a nouă etape, pentru ca, într-adevăr, întrecerea să dea — în continuare — maximum de randament, să constituie un ajutor efectiv pentru ridicarea baschetului feminin la un nivel mai înalt.

Credem că pe primul plan al preocupărilor antrenorilor echipelor din categoria A, trebuie să stea promovarea de elemente noi, tinere și cu posibilități fizice. Se mai îndoiește oare cineva că fără o bună pregătire fizică nu se poate realiza un cit de mic progres, în baschet sau în orice altă ramură de sport? Trebuie să repetăm însă ceea ce s-a spus în multe ocazii despre jucătoarele noastre de baschet: ele nu au o pregătire fizică corespunzătoare, fapt care întîrzie progresul tehnic, plafonează nivelul de joc al echipelor noastre. Acest lucru trebuie înțeles de antrenorii noștri. Ei pot aduce un serios reviriment în baschetul feminin dacă vor căuta, vor pregăti și vor introduce cu curaj, chiar în retur, jucătoare tinere, cu calități fizice remarcabile. Aceasta ținînd seamă că multe dintre echipele noastre din categoria A (Știința Cluj, Progresul Arad, Locomotiva București, Constructorul București, Știința Iași etc.) nu au în lot 12 jucătoare. Recentele finale ale campionatelor școlilor medii ne-au dovedit, odată în plus, că elemente există. Totul este însă ca ele să nu fie lăsate să se „piardă”, ci să fie îndrumate cu

grijă — și ne referim în special la baschetbalistele din orașele cu echipe în categoria A — spre o activitate de performanță. Un al doilea aspect al problemei îl constituie, de asemenea, introducerea în loturile echipelor din categoria A, a elementelor care au practicat atletismul, canotajul etc. și care nu mai au perspective obținerea unor rezultate bune în aceste ramuri. Trebuie să luptăm — și prin această metodă — la îmbunătățirea mediei înălțimii în echipele noastre, cu totul nesatisfăcătoare acum. La acest punct trebuie arătat, de asemenea, că ne lipsesc jucătoarele-pivot, un handicap considerabil, în calea realizării jocului modern. Se știe că jucătoarele înalte progresaază destul de greu, că pentru pregătirea unui pivot eforturile antrenorilor sînt mari, dar față de importanța pe care aceste jucătoare o prezintă în acțiunile baschetului avansat nici o osteneală nu e prea mare. Fapt este că pînă acum nici un antrenor al echipelor din categoria A nu pregătește jucătoarele înalte, preferînd să joace mai departe cu jucătoare mici de statură care au de acum o oarecare pregătire tehnică.

O a doua chestiune legată de foloasele pe care ar trebui să le aducă organizarea campionatului categoriei A, este aceea a lipsei de perspectivă în munca de instruire. S-a văzut, din etapele de pînă acum, că atît antrenorii cit și jucătoarele nu sînt preocupați de îmbunătățirea în timp a pregătirii tehnice și tactice. În general, totul este privit de la săptămînă la săptămînă, de la meci la meci. Or, principalul scop al înființării campionatului este tocmai acela al „ieșirii” din situația proastă în care se află baschetul feminin. Lucrul acesta nu-l putem realiza dacă vom dirija toată munca de pregătire numai în scopul obținerii victoriilor în meciuri. Jucătoarele noastre au, în general, un nivel tehnic slab. Plecăm, deci, de la un nivel destul de înăpoiat care preîntînde alături de un plan de perspectivă mult mai cuprinzător. Cîtă vreme victoriile nu vor oglîndi progresul în timp al jucătoarelor și al echipei, ci ele vor exprima — așa cum s-a întîmplat de multe ori în trecut — dispozițiile de moment ale echipelor, nu vom atinge scopul urmărit prin organizarea campionatului. Competiția, prin ea însăși, contribuie la verificarea — în condiții de meci — a progreselor individuale și de ansamblu. Dar, cum

nu putea observa progrese dacă nu există interes pentru o pregătire metodică? Iată, de pildă, echipa Știința Iași. În prima etapă, jucătoarele de la Știința Iași abia au ajuns de cîteva ori la coșul Științei I.C.F., cu care au jucat. În ultima etapă, ieșențele au reușit o comportare bună, au jucat baschet. Socotim că saltul înregistrat a fost posibil prin însăși participarea la campionat. Dar ce s-ar întîmpla dacă echipa din Iași ar avea asigurată o pregătire metodică permanentă, dublată — este cazul s-o subliniem — de mai multă grijă din partea colectivului? Firește că la sfîrșitul anului, dar mai ales în campionatul viitor, am vedea o cu totul altă echipă. Concluzia: antrenorii și jucătoarele trebuie să fie preocupați de asimilarea elementelor de tehnică individuală elementară fiindcă sîntem în stadiul cînd urmăm această stare de toate. Jucătoarele noastre trebuie să pună toată dirigenția și voința în exersarea elementelor tehnice și a acțiunilor tactice. Fiecare dintre baschetbalistele noastre de frunte trebuie să fie convinsă că sînt la începutul unui drum greu și că nu vor putea ajunge la sfîrșitul acestui drum decît prin muncă mai serioasă, mai insistență. Iar colectivele cu echipe în categoria A trebuie să înțeleagă că sîntem în etapa de formare a unor echipe bune de baschet și că acum nu trebuie să pună preț pe rezultate, și nici să pretindă antrenorilor victorii.

Pentru încheiere, sezișăm o problemă, la rezolvarea căreia trebuie să contribuim cu toții: popularizarea campionatului. Atît în București cît și în celelalte orașe ale țării, jocurile din campionatul feminin al categoriei A s-au desfășurat aproape în anonim. Nici comiteele C.F.S., nici colectivele organizatoare nu au făcut tot ce trebuia pentru ca masele de sportivi să privească întrecerile cu interes. Aceste deficiențe organizatorice au făcut ca jocurile să nu aibă cadrul necesar unor manifestații cu caracter republican. Este absolut necesar, mai ales că aceasta constituie un stimulent în munca baschetbalistelor noastre, să popularizăm cu toată atenția întîlnirile din campionatul categoriei A, astfel ca în același timp, ele să constituie un mijloc de atragere a tinerelor sportive spre practicarea baschetului.

EF. IONESCU

SPORT LAȘI

● În cinstea zilei Uniunii a Sportivilor, comitetul regional A.R.L.U.S. în colaborare cu Editura C.F.S. organizează, azi 15 iulie, la fabrica textilă „7 Noiembrie” o conferință în cadrul căreia maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu va vorbi despre „Cariera sovietică de sport, ajutor prețios în ridicarea nivelului mișcărilor sportive din țara noastră.

● FOTBAL. — Duminică se dispută la Reșița meciul de Cupa R.P.R. dintre Metalul U.P. Reșița și Progresul Timișoara.

— Dinamo București și Dinamo Orașul Stalin vor juca sîmbătă după amiază, începînd de la ora 18, pe stadionul Dinamo. Meciul dintre aceste două echipe din campionatul categoriei A este public și prin el se urmărește verificarea loturilor dinamoviste înaintea reînceperii campionatului republican.

— În ziua de 16 iulie, ora 18, în localul Garajelor C.F.R. din Piața Victoriei, va avea loc o consfătuire a arbitrilor de fotbal, organizată de Comisia Orășenească București.

● BOX. — Astă seară, secția de box a colectivului sportiv Locomotiva Grivița Roșie, organizează

începînd de la ora 20, o reuniune de box pe stadionul Giulești.

Printre pugliștii care vor apare pe ring, se numără o serie de tinere elemente, ca: Cristea Marin, Stroe Ionescu (Metalul Mathyas Rakosi), I. Ailenei, Mircea Ghinea, I. Boceanu (Loc. Grivița Roșie), I. Borz (Electromagnetica), etc.

● NATAȚIE. — Asociația sportivă Rezervele de muncă organizează, în zilele de 16 și 17 iulie, finala campionatelor de natație pe 1954, la care participă cîștigătorii fazei regionale din cele 10 consilii sportive regionale ale asociației. Competiția se desfășoară la București în bazinul de la baza Tei a asociației. Se vor disputa întreceri de înot liber spate, bras, ștafetă mixtă și sărituri la trambulină.

● ATLETISM. — Asociația Locomotiva organizează duminică în Capitală ștafeta de marș „Circuitul Locomotiva”. Cursa măsoară 30 km și se desfășoară pe trei schimburi, fiecare cu cîte doi atleți. Plecarea se va da la ora 9 din fața gării de nord.

● SPORTURI NAUTICE. — În urma invitației Comitetului orășene C.F.S. Constanța, selecționata asociației Progresul va participa

între 17—19 iulie la un concurs amical de vele, clasă snipe, organizat pe lacul Sîngheioi-Constanța. La acest concurs, asociația Progresul va fi reprezentată de un lot de 12 veliști selecționați dintre cei remarcați în ultimele concursuri din Capitală.

● La ultimul concurs de vele din București dotat cu cupa „26 Iunie”, au fost înregistrate următoarele rezultate:

1. A. Butucaru + C. Enescu (Progresul), 2. A. Horoveanu + P. Strominger (Progresul), 3. P. Runcu + G. Cîrîrigă (Progresul). În clasamentul general pe echipe, primul loc a revenit asociației Progresul urmată de Știința.

● CICLISM. — În cinstea conferinței regionale U.T.M. și a conferinței pe țară U. T. M. comitetul orășene C.F.S. și comitetul orășene C.F.S. organizează duminică, la ora 9, un concurs popular de biciclete. Concursul se va desfășura pe un traseu de 10 km, cu plecarea de la Casa Școlii și sosirea în același loc.

Inscrierile se primesc pînă sîmbătă la ora 20 la comiteele raionale C.F.S.

INFORMAȚII Pronosport

După fîrierea și omologarea buletinelor de la concursul Nr. 16 (etapa din 11 iulie) au fost stabilite următoarele premii:

Buletine depuse: 121.255.
Premiul I: 3 buletine cu cîte 12 pronosticuri exacte a 15.000 lei

fiecare. Cele trei buletine care au obținut premiul I au fost depuse de Ilieș Pompei — Str. Cușului 7-Baia Mare, I. Nica Str. Eroului 11-București și Alexe Eugen Str. Lt. Negel Nr. 73-București.
Premiul II: 113 buletine cu cîte

11 pronosticuri exacte a 321,91 lei fiecare.

Premiul III: 1.823 buletine cu cîte 10 pronosticuri exacte a 19,95 lei fiecare.

Lista oficială a premiilor apare duminică în Programul PRONOSPORT Nr. 14.

Delegația sportivilor romini de fiind pe stadionul Walter Ulbricht la deschiderea J.M.U. de vară de la Berlin din anul 1951.

DIRECTORUL STADIONULUI

Am stat recent de vorbă cu călăva fotbalisti maghiari. Subiectul discuțiilor noastre a fost evenimentul sportiv așteptat cu alina nerăbdare de tineretul maghiar: Jocurile Mondiale Universitare.

Tinerii fotbaliști maghiari cu care ne-am întreținut, au vorbit mult despre entuziasmul cu care tinerețului din R.P.U. întâmpină marea sărbătoare sportivă. Pretutindeni, în orașe, la sate și în regiunile muntii, tineretul maghiar obține noi succese în producție în cinstea jocurilor sportive universitare ale tineretului lumii. Subiectul principal al discuțiilor noastre a fost purtat în jurul pregătirilor ce se fac la Stadionul Popular din Budapesta.

— Știi cine-i directorul acestui mare stadion? Și răspunsul tinărului sportiv maghiar nu s-a lăsat așteptat.

— Imre baci! Da, Imre Nemeth, fostul campion olimpic și recordman mondial la aruncarea ciocanului pe care ne place să-l alintăm, Imre baci! Deși nu este tocmai în vîrstă noi îi spunem „baci” pentru că așa îi place și lui... și nouă. Imre baci este un director conștiincios, bun gospodar. Deși energic, sportivii îl iubesc și îl respecta întotdeauna. El dirijează cu multă pricepere toate lucrările ce se fac pe stadion. Și nu se poate spune că treaba este ușoară. Aici se antrenează zilnic sute de sportivi. Antrenamentele fotbaliștilor, handbaliștilor și ale celorlalți sportivi trebuie bine planificate pentru ca ele să se desfășoare cu o precizie de ceasornic.

Gazonul de pe terenul de fotbal trebuie stropit zilnic, tuns cu regularitate, pista de atletism trebuie nivelată, vestiarele și holurile încăpătoare bine întreținute și cite și mai cite nu sînt de făcut într-un edificiu atît de impresionant. Dar, toate aceste munci, sînt duse cu succes la îndeplinire sub îndrumarea și controlul lui Imre baci!

— Ți-e mai mare dragul să intri în acest stadion unde totul strălucește de curățenie și ordine, ca într-o adevărată farmacie... — ne-au spus cu înflăcărare tinerii fotbaliști maghiari.

Acum, „Nepstadionul” se gătește să fie mai frumos, mai arătos ca oricînd. El își așteaptă oaspeții

sportivi, reprezentanți ai tineretului lumii.

Imre Nemeth este mai ocupat ca oricînd. De dimineața pînă seara, și uneori pînă noaptea îl poți găsi pe fostul campion olimpic și recordman al lumii, în birou, în vestiare, pe pista de atletism sau pe gazonul terenului de fotbal, conducînd cu multă inițiativă buna desfășurare a pregătirilor ce se fac în acest mare amfiteatru. Mereu printre tehnicieni și muncitori, el dirijează ultimele lucrări în vederea Jocurilor Mondiale Universitare. Calm, el dă ultimele indicații: *Aici se va monta ringul de box, deasupra ringului și în fața tribunei centrale vor fi montate tuburile de neon, acolo în colț la tribuna dinspre peluza se vor monta tablele de afișaj... difuzorul din sectorul 17 este prea strident* — sînt numai cîteva din indicațiile pe care le dă directorul stadionului.

Acum lucrările sînt pe sfîrșite. După cum se știe „Nepstadionul” va găzdui întrecerile de box, fotbal și atletism. Mecurile de box se vor desfășura în nocturnă. În acest scop au fost confecționate tuburi speciale de neon care vor da o lumină asemănătoare luminii de zi. Au fost de asemenea instalate zeci de microfoane prin care crainicii reporteri vor transmite în limbile țărilor lor desfășurarea tuturor manifestațiilor sportive.

Gazonul se prezintă în condiții excelente. Terenul de joc, neted ca o masă de biliard este o adevărată bijuterie pentru echipele de fotbal. În acest sens este semnificativă declarația făcută de căpitanul echipei engleze de fotbal Billy Wright că „acest teren este cel puțin atît de bun ca și al celor mai bune stadioane engleze”.

Stadionul Popular își așteaptă acum oaspeții. Acest tinăr stadion, care în numai 11 luni a cunoscut zeci de manifestații atletice, zeci de întreceri pasionante de fotbal, va fremăta din nou, în zilele însoțite de august, de tinerețea și veselia sutelor de tineri veniți la Jocurile Mondiale Universitare de la Budapesta.

Imre baci va avea grijă ca totul să fie pus la punct, totul să fie în ordine, la această marea sărbătoare sportivă a tineretului lumii.

Mesajul lui Hegyi Gyula

După Jocurile Olimpice, Jocurile Mondiale Universitare de vară sînt cel mai important eveniment sportiv, deoarece cuprind o mare varietate de sporturi. Așa se explică interesul atît de mare pe care îl suscită aceste jocuri în lumea întreagă. Faptul că s-a încredințat Ungariei sarcina de a le organiza anul acesta, este o cinste pentru sportul maghiar.

Sîntem bucuroși să îndeplinim această sarcină și pregăti-

rile noastre sînt foarte înaintate. Vom face totul pentru a asigura Jocurilor o desfășurare în cele mai bune condiții, așa cum o cere semnificația și importanța pe care o au ele pentru dezvoltarea prieteniei între studenții sportivi.

Budapesta, capitala țării noastre, așteaptă pe cei mai buni studenți sportivi din lume.

Sperăm că Jocurile vor fi pentru toți studenții un prilej de a-

propiere și sîntem siguri că prin eforturile noastre comune ele vor fi la înălțimea tradițiilor sportului universitar internațional, adăugînd noi succese la cele ce au fost obținute pînă acum. Tuto- rilor celor ce ne vor vizita în vara aceasta le spunem un călduros bun venit.

HEGYI GYULA
președintele Comitetului Internațional de organizare a J.M.U.V.

„Această cauză nobilă este demnă de a fi susținută de către studenții din Europa occidentală”

...a declarat David Goldberg, președintele Uniunii Cluburilor Universitare de atletism din Glasgow

Comitetul internațional de organizare a celei de a XII-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare și-a ținut sesiunea la Budapesta între 20—22 mai. Am luat parte cu mare plăcere la această sesiune, fiind delegat de către Federația studenților din Scoția ca observator.

La sosirea mea la Budapesta eram încă plin de îndoieli. Mă întrebam care este adevăratul aspect al jocurilor și care sînt intențiile organizatorilor. Am auzit spunîndu-se în Anglia că Uniunea Internațională a Studenților nu este decît un instrument al „comunismului războinic”, care pretinde dominația universală și care, sub pretextul competițiilor sportive, îi obligă pe studenții de bună credință, însă fără experiență din țările occidentale, să proclame lozinci comuniste sub stindardul comunismului. Îmi luasem sarcina să critic cu severitate aceste intenții. Aș vrea însă acut să vă fac cunoscută părerea mea asupra acestor probleme. În primul rînd asupra prelinsei activități politice a Uniunii Internaționale a Studenților. Este evident că dacă noi, în Anglia, nu vrem să amestecăm sportul cu politica, Uniunea Internațională a Studenților nu dorește nici ea acest lucru. Am ajuns la această concluzie asistînd la ședințele sesiunii și participînd la dezbateri în care cuvîntul „politică” era întrebunțat în sensul cel mai larg posibil. Nu am intenția să apăr Uniunea Internațională a Studenților, nici activitatea sa, dar fiind sportiv, vreau să apăr jocurile mondiale universitare pentru că ele mă interesează.

În Anglia, la fel ca în multe țări din Europa occidentală, în cercurile studențești se poate constata o oarecare nemulțumire cu privire la Uniunea Internațională a Studenților, pentru că ea se preocupă de politică. Dar, aceste circumstanțe nu sînt argumente împotriva jocurilor mondiale universitare, a căror organizare nu mă îndoiesc că este lipsită de țeluri politice.

După cele ce am văzut și auzit la Budapesta, sînt convins că pentru jocurile mondiale universitare, nici o propagandă, nici o tentativă de răzmeriță, nu va fi făcută, așa cum se crede în Anglia. Știu foarte bine că aceste cuvinte vor surprinde multe persoane care au criticat întotdeauna Uniunea Internațională a Studenților ca organizatoare a jocurilor universitare. Eu nu sînt responsabil de intențiile Uniunii Internaționale a Studenților pentru că le-am cunoscut abia în cursul sesiunii, dar sînt sigur că ele sînt sincere și că scopul lor este de a întări prietenia și sim-

patia dintre studenți. Această nobilă cauză este demnă de a fi susținută de către noi, pentru că știu că jocurile care vor fi organizate la Budapesta n-au alt scop și fac apel la toți studenții din lumea întreagă de a participa la aceste competiții.

Ședințele comitetului internațional de organizare s-au desfășurat într-un cadru de prietenie și înțelegeri. Dacă în cursul dezbaterilor un delegat adresîndu-se altuia, spunea „tovarășul nostru” sau „prietenul nostru”, aceasta nu era o încercare de a introduce prin fraudă în convorbiri lozinci comuniste, ci mai ales, o manifestare spontană de prietenie între delegați.

În cursul celor trei zile cît a durat sesiunea n-a fost făcută nici o aluzie asupra politicii sau propagandei. Cei care vor veni la Budapesta în vară vor putea concura într-un spirit sportiv, ca și la Jocurile Olimpice.

Pregătirile forurilor maghiare se aseamănă cu experiențele de la Helsinki: de exemplu, pentru toate ramurile sportive au fost prevăzute în buget de la șase la șapte mii de calorii. La cele mai mari stadioane pe care vor avea loc competițiile sportive, moderne instalații vor fi puse la dispoziția participanților pentru antrenamente.

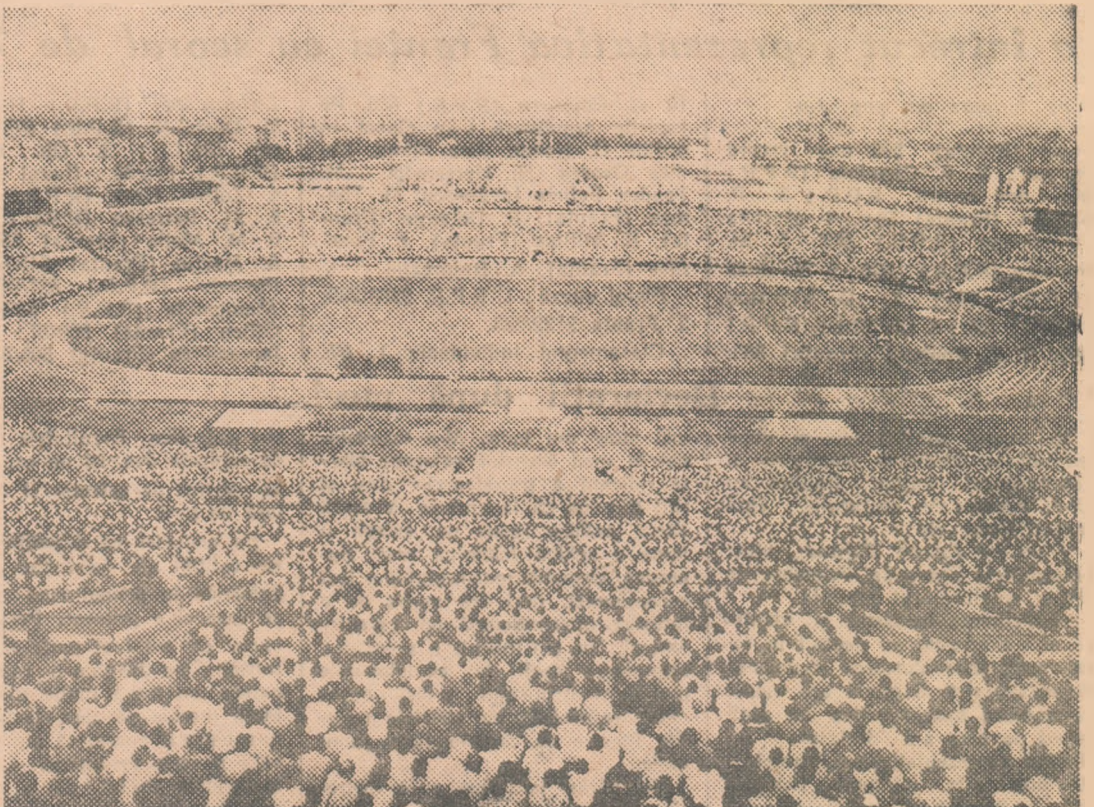
Participanții vor fi cazați la hoteluri și în universități. În afara dormitoarelor și sălilor de baie, ei vor avea la dispoziție case de odihnă și locuri de recreație.

Numeroase națiuni care nu sînt afiliate la Uniunea Internațională a Studenților și-au trimis reprezentanții lor la sesiune. Fac apel la toți studenții, ca și la toate organizațiile universitare, de a lua parte la jocurile universitare și de a sprijini comitetul de organizare în munca sa.

Uniunea Internațională a Studenților organizează jocurile universitare pentru singurul motiv că federația sportivă internațională universitară a refuzat să participe și a respins responsabilitatea organizării. Totuși, mulți dintre noi speră că ea va reveni asupra hotărîrîi sale și va participa la jocurile mondiale universitare.

Organizînd jocurile mondiale universitare, Uniunea Internațională a Studenților nu urmărește un scop și, mai puțin, un program politic. Dimpotrivă, ea are scopul de a întări relațiile prietenești dintre studenți și acesta este motivul pentru care li sînt foarte recunoscători.

DAVID GOLDBERG
Președintele Uniunii Cluburilor Universitare de atletism din Glasgow (Anglia).

Nepstadion — mîndrie a sportivilor din R. P. Ungară. De la 15 august 1953, cînd a fost inaugurat, Nepstadionul a găzduit numeroase întâlniri internaționale de fotbal și atletism. În august zecile de mii de spectatori vor aplauda din nou pe acest stadion, măiestria fotbaliștilor, boxerilor și atleților care se vor întîlni în cadrul Jocurilor Mondiale Universitare. În clișeu, spectatorii urmăresc din tribune! Nepstadionului un meci de fotbal din campionatul maghiar de fotbal

Calitățile obișnuite ale unei echipe de tineret (putere de luptă, elan, dirigenie, dorință de victorie) n-au fost arătate ieri de echipa noastră selecționată de tineret, în partida susținută pe stadionul Republicii cu Szegedi Haladas, de cît timp de 15-20 de minute, pe la mijlocul primei reprize. În acest interval echipa a avut o revenire și a reușit ca — de unde era condusă cu 2-0 — să modifice scorul la 3-2 în favoarea sa, ca urmare nu numai a unor sporite eforturi de voință dar și a unui joc remarcabil. Din păcate însă, cam la atît s-a redus jocul de ieri al selecționatei noastre de tineret. În restul partidei selecționata a practicat un fotbal modest, lipsit de claritate, dezordonat, în care cu greu am putut găsi faze de joc de ansamblu, combinații, acțiuni „de echipă”. În special, în repriza a doua, selecționata a jucat foarte slab. Înaintarea n-a făcut mai decît joc de pase, încercînd să se apropie de poartă mai mult prin acțiuni individuale sau prin trimiteri „mingii înainte, în speranța că din aceasta „va ieși ceva”. Înaintașii noștri au greșit foarte multe pase. De asemenea, ei au comis greșeala de a nu se mișca pe teren, de a nu se demarca, pentru a primi pasele halfilor, care — din această cauză — au trebuit deseori să țină mingea excesiv. Nu mai vorbim de faptul că s-a tras foarte prost la poartă. Dacă l-am întreba pe unul dintre cei 30.000 de spectatori de ieri cum a apărât portarul maghiar, ar ridica desigur din umeri și n-ar ști ce să răspundă. Pentru că, realmente, nu l-am văzut pe acesta intervenind la nici o minge grea, pentru că, pur și simplu, nu l-a tras la poartă. În tot meciul, în afara ce-

tor trei goluri și celor patru bare (care, și ele, dovedesc imprecizia), echipa selecționată a tras numai de patru ori la poartă. Ceea ce este complet nesatisfăcător, mai ales față de dominarea pe care a avut-o în general echipa romină. Oaspeții au început „tare” și au jucat foarte bine un sfert de oră: au pasat precis și din viteză, s-au demarcat, au șutat la poartă, reușind să surprindă, de cîteva ori, apărarea selecționatei. Apoi, spre sfîrșitul reprizei au „căzut” revenindu-și de-abia la sfîrșitul jocului, cînd au atacat decis, au încercat poarta mult de la depărtare și au obținut o neașteptată egalare. În general, s-a văzut că echipa din Seghedin este o formație cu posibilități, tehnică. Linia de atac a oaspeților a arătat mai multă mobilitate și mai multă precizie în combinații decît a noastră. Mai slabă ni s-a părut apărarea, care a comis numeroase greșeli, pe care, însă, atacul selecționatei n-a știut să le folosească.

Jocul a început în nota de superioritate a echipei maghiare. În min. 4, Vass trece printră apărătorii noștri, pasează scurt, lateral, lui Rózsavölgyi care trage de la 13 m. în dreapta lui Toma: 1-0. Cîteva minute jocul este egal, apoi selecționata presează, obține două cornere, dar egalarea nu survine. În schimb, la o greșeală a apărării noastre și mai ales a lui Toma, ieșit inoportun din poartă, Cziráky urcă scorul: 2-0. Echipa noastră își revine și atacă insistent. În min. 25, Gîrleanu centrează lui Ene care pasează scurt lui Dragoșman. Un șut plasat al acestuia și scorul devine 2-1. Egalarea survine în min. 32, cînd Ene primește balonul la un „luft” al stoperului și înscrie nestingherit. Echipa

noastră este acum superioară și ia conducerea. Botescu execută o lovitură liberă laterală, Pereș sare precis și introduce, cu capul, mingea în plasă: 3-2, scor cu care ia sfîrșit repriza.

După pauză, echipa romină se arată mai bună în cîmp, dar deși obține trei cornere, ea nu poate urca scorul. Urmează o perioadă de joc spectaculos, cu faze succesive la ambele porți. Echipa selecționată se pierde însă în fața porții, unui jucător joacă individual, trăgînd defectuos la poartă. În loc să se joace pe jos, cu pase scurte, se abuzează de joc individual, de trimiteri de mingi la întimplare spre poartă. În aceste condiții, scorul nu poate fi modificat. În min. 80 și 85, Ene și Tătaru trag în bară. Oaspeții încearcă poarta de la distanță și, după trei-patru încercări nereușite, în min. 88, Rábay șutează de la 25 m. iar Toma este surprins și scorul devine egal. În ultimul minut, mingea întîlnește din nou bara porții maghiare.

Arbitrul D. Schulder a condus bine formațiile:

Selecționata tineretului: Toma — Ivănescu, Dușan, V. Dumitrescu — Hidișan (din min. 72 Gh. Toma), Pereș — Gîrleanu, Botescu (din min. 65 Tătaru), Ene, Neagu, Dragoșman.

Haladás: Mészáros — Benák, Subits (Farág) Bodzsár — Barát, Zallar — Bőjtös, Cziráky, Vass (Rábay din min. 68), Csányi, Rózsavölgyi.

Din echipa romină au jucat mai bine Neagu, Pereș și Dușan. Au corespuns Ivănescu și Hidișan. Foarte slabi Ene, Gîrleanu, Botescu. Din formația oaspe am remarcat pe Barát, Cziráky și Csányi.

RADU URZICEANU

Szegedi Haladas va juca duminică la Ploiești cu „Flacăra”.

Echipa U.R.S.S. a cîștigat meciul de șah cu echipa Suediei

STOCKHOLM (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 iulie s-au jucat partidele din runda a 2-a a meciului de șah dintre echipele Uniunii Sovietice și Suediei.

Prima partidă terminată a fost cea dintre Boleslavski și Sterner. Marele maestru sovietic a obținut victoria după două ore și 15 minute de joc.

În deschiderea pionului damel, Gheller a obținut avantaj pozițional în partida cu Nilsson, dar făcînd o greșeală a permis adversarului să creeze complicații. Șahistul sovietic s-a descurcat însă mai bine în jocul de mijloc și cîș-

tigînd calitatea a decis partida în favoarea sa.

Printr-o presiune metodică, Averbach l-a depășit pe Norberg și a cîștigat dama pentru turn și figură ușoară. Șahistul suedez ne mai găsim posibilități de apărare, a cedat.

Cu puțin înainte de terminarea timpului reglementar, Petrosian a cîștigat la Goode și Taimanov la Backlund

Partidele Smislov-Stahlberg și Bronstein-Lundin s-au terminat remiză. Keres a cîștigat partida cu Stoltz.

Scorul meciului este de 13—3 în favoarea echipei Uniunii Sovietice.

A luat sfîrșit concursul internațional de natație și sărituri din U.R.S.S.

TBILISI (Agerpres). — TASS transmite: Concursul internațional de înot, desfășurat la Tbilisi, a luat sfîrșit. În ultima zi s-au disputat probele pe distanțe lungi și ștafetele.

Cu un mare interes au urmărit spectatoarii întrecerea pe distanța de 1.500 m. la care au participat sportivi din R. Cehoslovacă, R.P.R., R. P. Polonă și U.R.S.S. Încă de la început, în frunte se aflau sportivii sovietici Endel Press și Vladimir Strujanov. Victoria a revenit lui Press care a marcat timpul de 19'21"9/10. Al doilea s-a clasat Strujanov — 19'24"7/10, iar al treilea, Zorin (U.R.S.S.) — 19'45"4/10.

Cursa pe distanța de 400 m. liber — femei s-a terminat cu victoria înofătoarei cehoslovace Ružena Mrakova care a parcurs distanța în 5'33"7/10. Nina Kriukova (U.R.S.S.) a fost a doua în 5'37"4/10. Ștafeta 4x200 m. bărbați a luat sfîrșit cu victoria echipei Uniunii Sovietice, în timpul de 8'56"7/10, locul doi a fost ocupat de o selecționată sovietică — 9'2"6/10, iar locul trei, de echipa R. D. Germane — 9'15"9/10 (nou record al R. D. Germane). Ștafeta feminină

4x100 m. a fost cîștigată de asemenea de echipa U.R.S.S.

ODESA (Agerpres). — TASS transmite:

Concursul internațional de sărituri în apă, care s-a desfășurat timp de 3 zile la Odesa, a luat sfîrșit. La întreceri au participat cei mai buni săritori de la trambulină din R. D. Germană, R. P. Polonă, Franța și U.R.S.S.

Primul loc în concursul rezervat bărbaților a fost ocupat de sportivul sovietic Roman Brenner, care a înrunit 163,81 puncte. Pe locul doi s-a clasat campionul R. D. Germane Hans Joachim Schaffel cu 157,2 puncte. Cu succes a concurat de asemenea Rolph Serling elev în vîrstă de 14 ani din echipa R. D. Germană. El a ocupat locul șapte cu 103,34 puncte.

La femei victoria a fost cucerită de sportiva sovietică Ninel Krutova, care a realizat 139,97 puncte, întrecînd pe cunoscuta campioană franceză Mady Moreau — 134,39 puncte.

După terminarea probelor oficiale au avut loc demonstrații de sărituri individuale, în grup, sărituri comice, de la trambulină și din turn.

REPRESENTATIVA DE ATLETISM A ELVEȚIEI A PĂRĂSIT CAPITALA

Declarațiile făcute de oaspeți la plecare

Marți dimineața a părăsit Capitala, plecînd spre patrie, echipa reprezentativă de atletism a Elveției, care a susținut la 11 și 12 iulie, pe Stadionul Republicii, o întîlnire prietenească cu echipa reprezentativă a R.P.R.

Înainte de plecare, cîțiva dintre conducătorii echipei și mai mulți atleți și-au împărtășit unui corespondent al Agenției Romine de Presă „Agerpres” impresiile de la concurs și din vizitele făcute în Capitala țării noastre. Conducătorul delegației sportivilor elvețieni, Paul Vogt, a spus printre altele: „Am fost de-a dreptul impresionați de primirea și prietenia sinceră pe care ne-au arătat-o sportivii romini în tot timpul șederii noastre la București. Atleții dumneavoastră sînt foarte talentați și alături de ei reprezentanții Elveției au realizat performanțe frumoase, care ne satisfac pe deplin”

Subliniind organizarea perfectă a concursului, selecționerul echipei elvețiene, Leuthardt, a spus: „Pot să compar felul cum a fost organizată întîlnirea de la București cu Olimpiada de la Helsinki și cu organizarea altor campionate internaționale sau europene Pista, instalațiile, arbitrajul, toate au întrecut așteptările noastre, iar publicul este entuziast și de o imparțialitate exemplară”

Atleta Anne Marie Berner a vorbit despre orașul care i-a găzduit pe atleții elvețieni timp de trei zile: „M-am plimbat deseori pe străzile Bucureștiului și în parcurile sale minunate. Este un oraș frumos. Am vizitat cîteva magazine în care am găsit lucruri care mi-au plăcut foarte mult. Am fost de asemenea plăcut impresionată de tinerele fete din București pe care le-am văzut vesele și elegant îmbrăcate”

Joseph Kost, cîștigătorul cursei de 400 m. garduri, este fericit de această victorie și mai ales de fap-

tut ca a reușit să stabilească un nou record al Elveției. El a spus:

„Emoția victoriei a fost și mai mare cînd, după ce s-a arunțat rezultatul cursei, publicul romin m-a ovaționat călduros”. Colegul său de echipă, sprinterul Ernst Vogel, a remarcat printre altele: „Atleții romini sînt într-adevăr redutabili și ne-au învins de-aștat, arătînd o pregătire seroasă. Stadionul Republicii mi-a plăcut mult, la fel ca și publicul care este un bun cunoscător al atletismului. Sînt încîntat că voi întîlni din nou pe atleții romini la campionatele europene din Elveția”

Cu prilejul întîlnirii dintre echipe de atletism ale R.P.R. și Elveției, sportivii romini au avut ca oaspete pe Paul Mericamp (Franța), președintele Comisiei europene din Federația Internațională de Atletism. Într-o convorbire cu corespondentul Agenției Romine de Presă „Agerpres”, Paul Mericamp a vorbit despre vizita făcută în România și întîlnirea internațională la care a asistat pe Stadionul Republicii.

„Despre atletismul rominesc — a spus Paul Mericamp — știam puține și numai din auzite. L-am văzut acum la lucru pe atleții romini și pot spune că ei sînt de valoare europeană. Stadionul, pista și toate instalațiile sînt dintre cele mai bune, dar am văzut că dvs aveți un alt stadion, cu o capacitate dublă, unde pot fi organizate competiții internaționale de cea mai mare amploare. Vreau să adaug că n-aș putea face nici un fel de observație modulului în care a fost organizată întîlnirea. În mod deosebit am apreciat relațiile de prietenie care s-au stabilit între concurenți.

Părăsesc frumoasa dvs. țară cu cele mai plăcute amintiri, dintr-o vizită pe care nu o voi uita multă vreme”

Simbătă și duminică pe Stadionul Republicii

Intîlnire de atletism între echipele de juniori și junioare ale Republicii Populare Romine și Republicii Populare Bulgaria

Întrecerilor internaționale de atletism la care au luat parte echipele de seniori și senioare ale țării noastre le urmează la sfîrșitul acestei săptămîni un meci internațional pentru echipe de juniori. Simbătă și duminică își vor disputa înfîietatea pe Stadionul Republicii tinerii și tinerele atlete reprezentînd Republica Populară Romină și Republica Populară Bulgaria. Aceasta este prima întrecere athletică între echipele de juniori ale celor două țări prietene.

Intîlnirea se anunță deosebit de interesantă deoarece cele două e-

chipe sînt de valoare apropiată. Ele cuprind în același timp în rîndurile lor atleți și atlete ale căror performanțe constituie recordurile țărilor respective. În echipa țării noastre, de pildă, sînt selecționate Iolanda Balaș și Sanda Grosu, care au stabilit în acest an valoroase recorduri de senioare. O altă atletă ale cărei rezultate sînt dintre cele mai bune, este tinăra Melania Velicu care în acest sezon a obținut un nou record de junioare la proba de aruncarea greutății. Din echipa noastră mai fac parte Iuliu

Garandi, Zoltan Vamoș, Metode Trandăfilov, atleți cunoscuți prin rezultatele obținute în ultimul timp.

Și în echipele de juniori și junioare ale Republicii Populare Bulgaria au fost selecționați tineri și tinere ale căror rezultate sînt dintre cele mai bune. Dintre cei care fac deplasarea la București trebuie să remarcăm pe talentata Nadejda Tolicof, tot atît de bună alergătoare ca și săritoare, pe Ivan Alexandrov, specialist în probele de demifond, pe săritorul de înălțime Grigorov, aruncătorul de greutate Penkov și pe săritorul de triplu Dimitrov.

Reprezentativa de tir a R. P. R.

a întrecut reprezentativa Franței cu scorul de 7-0

urmăre din pag. 1-a)

zoier (Franța) 596 nou record francez; 2 P. Cișmigiu (R.P.R.) 595 nou record R.P.R.; 3. P. Kinsler (Franța) 594; 4. Marieta Juverdeanu (R.P.R.) 593; 5. St. Popescu (R.P.R.) 592; 6 V. Enea (R.P.R.) 591; 7. D. Vidrașcu (R.P.R.) 590; 8. Lia Sirbu (R.P.R.) 588; 9 E. Rouland (Franța) 586;

10. N. Cojocaru (R.P.R.) 586. Pe locurile următoare s-au clasat în ordine G. Novac, Ana Manu, Rodica Grozea, H. Herșcovici, M. Toader, Felicia Iovănescu, M. Thomas (Franța), R. Delange (Franța), E. Millius (Franța), F. Fournier (Franța), A. Bujoreanu. Pistol viteză: 1. R.P.R. 2283/239; 2. Franța 2122/233. Clasamentul individual: 1. Gh.

Lichiardopol (R.P.R.) 580/60; 2. M. Dochiliță (R.P.R.) 573/60 (baraj 138/15); 3. Gh. Corbescu (R.P.R.) 573/60 (baraj 118/13); 4. Zoltan Deak (R.P.R.) 571/60; 5. St. Petrescu (R.P.R.) 562/60; 6. M. Molle (Franța) 556/60; 7. A. Martin (Franța) 548/60; 8. I. Popovici (R.P.R.) 537/60; 9. T. Mănicăide (R.P.R.) 559/59; 10. Gillen (Franța) 509/57; 11. Des Jămonières (Franța) 509/56.

Declarații după meci...

mai bune din lume. M-a impresionat în mod deosebit valoarea foarte ridicată a trăgătoarelor dvs. și sînt convins că la probele de armă liberă calibrul redus nu există în lume o echipă feminină mai puternică. Organizarea meciului a fost excepțională, deși era vorba de o întîlnire internațională cu caracter amical. Nu am întîlnit o asemenea organizare decît la campionatele mondiale! Arbitrajul a fost impecabil, respectînd cu strictețe regulile impuse de campionatele mondiale.

Voi părăsi țara dvs. cu o impresie deosebit de frumoasă.

Gillen, trăgător de pistol — M-a impresionat voința cu care luptă trăgătorii din echipa romină de tir pentru obținerea victo-

rii colective. Rezultatele obținute de echipele dvs. își au explicația și în spiritul de colectiv și dragostea față de țară.

Eu consider că dezvoltarea acestor calități ale sportivilor dvs. se datorește în primul rînd educației pe care ei o primesc. Personal mă bucur că am luat parte la această întîlnire cu trăgătorii romini, deoarece, pe lîngă multe alte satisfacții morale pe care le-am avut, m-a bucurat enorm că am putut învăța o serie de lucruri folositoare în tehnica tirului, de la excelenții dvs. trăgători Gh. Lichiardopol și Zoltan Deak, lucruri pe care voi căuta să lepun în practică imediat după întoarcerea mea în Franța”. ISABELA MARDARESCU